

Κ. Ι. ΠΑΝΑ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΕΝ Τῇ ΑΡΧΑΚΕΙΩ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚῇ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΠΑΤΡΩΝ

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ, ΜΕΤΑ
ΜΙΚΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ ΚΑΙ ΟΡΘΟΥ ΚΑΤΑ
ΤΗΝ Ε' ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΤΕΤΡΑ-
ΩΔΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΥΠΙΚΗΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

ΜΕΛΟΠΟΙΗΘΕΙΣ

Εὐρύθμως καὶ Μελωδικῶς, με ποικίλα «Χαῖρε Νύμ-
φη» καὶ «Ἀλληλούϊα» εἰς ὅλους τοὺς ἤχους, με τὴν
καταγραφὴν καὶ ἐπεξηγήσιν τῶν φθορικῶν κλιμά-
κων καὶ ἄλλων Ἐκκλησιαστικῶν ᾠσμάτων διὰ τὰ
Σχολεῖα καὶ Παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

«Χαῖρε, κλίμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κα-
τέβη ὁ Θεός· Χαῖρε, γέφυρα, μετά-
γουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν».

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΗ
ΝΕΑΠΟΛΙΣ — ΚΡΗΤΗΣ 1958

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ιδιόχειρον ἐπιγραφὴν τοῦ συγγραφέως
ὑπόκειται ταῖς σχετικαῖς τῷ εἴδει ᾧ Νέμω συνεπειαῖς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ
ΛΟΙΔΙΜΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΜΟΥ
Κ. Α. ΨΑΧΟΥ
ΕΥΓΝΩΜΟΝΩΣ ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

Ὁ Ἱερεὺς:

Εὐλογητός ὁ Θεός. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ, οὐράνιε, παράκλητε, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Ἁγίος ὁ Θεός, Ἁγίος Ἰσχυρός, Ἁγίος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν, Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὸς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι· Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία... τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Κύριε ἐλέησον ἱβ'. Δόξα... Καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ Ν' 50^{ος}

Ελέησόν με ὁ θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ὅπο τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέληφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι. Πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα, τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρό-

σωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ θεός, ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελλεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις· θυσία τῷ θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα, τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ' 69.

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές

μοι. Εὖγε, εὖγε Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντες σε, ὁ Θεός· καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος· οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι. Βοηθός μου καὶ ρύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθησέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸ σέ τὰς χεῖρας μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου. Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σέ κατέφυγον δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός.

μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐ-
θείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ
ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ
ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σου εἰμί.

ΔΟΥΛΟΛΟΓΙΑ

Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώ-
ποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε,
δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγα-
λην σου δόξαν.

Κύριε, Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ·
Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πα-
τρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον
ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δε-
ξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰη-
σοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ σιnéσω
τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγεννήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν
τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὁψό-
μεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτή-
τους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει τῷ πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τό, Πιστεύω

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινόν, ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐν-ἀνθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τὴν τρίτην ἡμέραν κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

”Αξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

πάν ὄνημα τέλειον ἄνωθεν ἐστὶ
καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ πατρὸς
τῶν φῶτων

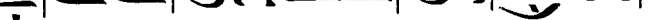
**Ο ΚΑΝΩΝ
ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ.***

Ἦχος βου ξ α τος. Ρυθμός 4 σημος μετ' ἐξαιρέσεων.

$$\Omega\delta\eta \quad A' \quad \frac{\delta}{\lambda}$$

Α'·Β'·
 νοι ξω το στο μα μου και πληρωθη σε
 ται πνευ μα τος και λογον ερευξομαι τη βασι
 λι δι μητρι και ο φθησομαι φαιδρωσπα νη γυυ
 ρι ζων και α σω γη θο με νος τα αυτης τα θου μα
 τα και α α σω γη θο με νος τα συ κ.λ.π.

A'
Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας 6 λ

Χ ρι στου βι βλον εμ ψυ χον ε σφρα γι σμε νην Σε πνευ μα 2

1) Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου εἶναι ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου (†883)

2) 'Εν ἀρχῇ ἐκάστου τροπαρίου σημειοῦται Α ἢ Β εἰς δῆλωσιν ὅτι τὸ τροπάριον ψάλλεται ὑπὸ τοῦ Α ἢ τοῦ Β χοροῦ ἢ καὶ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν ὡς ἂν φέρουσι τὰ διακριτικά Α'—Β'.

τι ⁶λ ο με γας αρ χα γ γε λος α γνη θε ω με νος ⁶λ
 ε πε φωνει Σοι ^Δλ χαι ρε χα ρας δο χει ον ^πq δι
 * ⁶λ ης της προ μη το ρος α ρα λυ θη σε παι ⁶λ
 η ⁶λ ης της προ μη το ρος α ρα λυ θη σε παι ⁶λ
 B' ⁶λ Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας ⁶λ
 Α δα μ ε πα νορ θω σις χαι ρε παρ θε νε θε ο νυμ
⁶λ φε ⁶λ του α δου η νε κρω σις χαι ρε πα να μω με ⁶λ
 το πα λα τι ον ^Δλ του μο νου βα σι ι λε ως ^πq
 * ⁶λ χαι ρε θρο νε πυ ρι νε του παν το κρα το ρος ⁶λ
 η ⁶λ χαι ρε θρο νε πυ ρι νε του παν το κρα το ρος ⁶λ
 A' ⁶λ Δ ο ξα πα τρι και υι ω και α γι ω πνευ μα τι ⁶λ
 Ρ ο δον το α μα ραν τον Χαι ρε η μο νη βλα στη
 σα ⁶λ σα ⁶λ το μη λον το ευ ο σμον Χαι ρε η τε ξασα ⁶λ

το ο σφρα δι ον ^Δλ του παν των βα σι ι λε ως ^πq
 * ⁶λ Χαι ρε α πει ρο γα με κο ο σμου δι α σω σμα ⁶λ
 η ⁶λ * Χαι ρε α πει ρο γα με ε κο ο σμου δι α σω σμα ⁶λ
 B' ⁶λ Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των
 αι ω νων α μην ^ελ
 Α γνειας θη σαυ ρι σμα Χαι ρε δι ης εκ του πτω
 μα τος ⁶λ η μων εξα νε στη μεν Χαι ρε η δου πνο
 ον ⁶λ κρι νον Δε σποι να ^Δλ πι στους ευ ω δι ι α ζων ^πq
 * ⁶λ θυ μι α μα ευ ο σμον μυ υ ρον πο λυ τι μον ⁶λ
 η ⁶λ * θυ μι ι α μα ευ ο σμον μυ υ ρον πο λυ τι μον ⁶λ

Ὁδὴ Γ' ⁶λ

A'-B' ⁶λ Τ ους Σοι ους υ μνο λο γους θε ο το ο ο κε ως
 ζω ω σα και α φθο νος πε γη ^Δλ θι ασον συ γκρο τη η

σα αν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω ω σον π και

εν τη θει α δο ξησου στε φανων δο ο ξης α ξι

ω σον Δ ις

A' Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας λ

Σ τα χυν η βλα στη σα σα τον θει ει ει ον ως χω ω

ρα α νη ροτος σα φως Δ λ χαι ρε εμ ψυ χε τρα α πε

ε ε ζα λ αρ τον ζω ης χω ρη η σα α α σα π και

ρε του ζωντος υ δα τος Δ λ πη γη α κε ενωτος Δε

σποι να

B' Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας λ

Δ α μα λις τον με σχον η τε κου ουου σα τον α

αμωμον χαι ρε τοις πι στοις Δ λ χαι ρε α μνας κυ η η σα

α α σα λ θε ου αμνον τον αι αι ρο ο ον τα π

κο σμου παντος τα πταισμα τα Δ λ χαι ρε θερ μο ον ι λα

στη ρι ον ε τε ρα θε σις

η Δ λ χαι ρε θερ μο ον ι λα στη ρι ον λ

A' Δ ο ξα πα τρι και υι ω και α γι ω πνευ

μα τι λ

Ο ρ θρος φα ει νος χαι ρε η μο ο νη τον η η λι

ον φε ρου σα χρι στον Δ λ φω τος κα τοι κη τη η ρι ι ι

ον λ χαι ρε το σκο τος λυ υ σα α α σα π και

τους ζο φω δεις δαι μσ νας Δ λ ο λο τε λω ως εκ μει

ω σα σα λ

B' και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

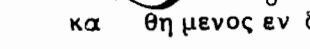
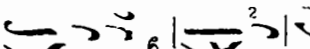
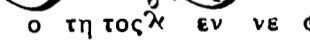
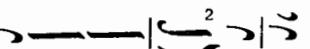
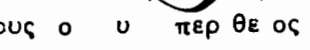

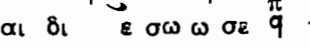

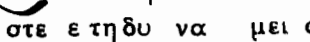
αι ω νων α μην λ

X αι ρε πυ λη μο νη ην ο λο ο γος δι ω ω δευσε

μονος η μοχλους ³ και πυλας αδου Δε εσποι οι οι
να τω το κωσουσυν τρι ψα α σα ^π χαι ρε η
θει α ει σο ^Δ δος δεξιός χορός των σω ζο με ενων Πα
νυ μνη τε

Καὶ ἀρχίζει ὁ ἀριστερὸς χορὸς τὴν Δ! ᾠδὴν

$$\Omega \Delta H \quad \Delta' \quad \frac{6}{\lambda}$$

B' κα θη μενος εν δο ο ξη ε πι θρο ο
 νου θε ο τη τος εν νε φε λη κου ου φη ηλ θαν Ι η
 σου ους ο υ περ θε ος τη α κη ρα τω πα λα
 μη και δι ε σω σε τους κρ γα ζο οντας Δοξα
 Χρι στε ε τη δυ να μει σου

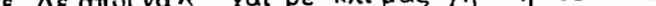
ἡ *
Δοξα Χρι στε ε τη δυ να μει σου

A' Υ | π²_{ερ} α γι α θε ο το κε σω² συν η μας δλ

Ε_ν φω ναις α σματων πι ι στει^Δ Σοι βο ω ω

μεν πα νυ μνη τε⁶ χαί ρε πι ον ο ο ρος^Δ ὁ⁶ και τε
 τυ ρω με ε νον εν πνευ μα τι⁶ χαί ρε λυ χνι α
 και στα μνε μνα να φε ρου σα^π το γλυ και αι αι αι αι
 νον^Δ τα των ευ σε βω ων αι σθη τη ρι α⁶
 Β' Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας⁶

$\text{λα} \quad \text{στη} \quad \text{ρι} \quad \text{ον} \quad \text{του} \quad \text{κο} \quad \text{ο} \quad \text{σου} \quad \text{ου} \quad \text{χα} \quad \text{ι} \quad \text{ρε} \quad \text{α} \quad \text{α}$

 χραντε Δε σποινα⁶χ | χαι ρε κλιμαε γη η θεν παντας α

$\nu\psi\omega\omega\sigma\sigma\chi\alpha\rho\iota\tau\iota\chi\chi\alpha\iota\rho\epsilon\eta\gamma\epsilon\phi\upsilon\rho\alpha\omicron\nu$

τως η με τα γου ου σα ρ εκ θα να του πα ααν τας

[illegible]

$\overset{A'}{\Upsilon} \text{ — } | \text{ — } \overset{2}{\text{ — }} | \text{ — } \text{ — } | \text{ — } \overset{2}{\text{ — }} | \text{ — } \overset{3}{\text{ — }} | \text{ — } \overset{6}{\text{ — }} \chi$
 περ α γι α θε ο το κε σω σον ημας

Ο υ ρ α νων υ ψη λο τε ε ε ε ε ε ρ α ² ₂

$\overline{\text{---}}^2 \rightarrow \overline{\text{---}} \rightarrow \rightarrow | \overline{\text{---}}^3 \rightarrow | \gamma_y | \overline{\text{---}}^2 \leftarrow | \overline{\text{---}}^2 \leftarrow | \text{---}$
χαί ρε γῆ ἡς το θε με λι ον σὴ εν κη ση νη δυ

ὁ ὅτι ἀρχάντες ἀκοῶν βασιτῆς
 χαιρέ κορυφήν θειαν βασιτῆς
 ἐξαιμάτων σου ἁγίω βασιλειῶν
 ὡν τοῦ αὐτοῦ ἡ ἀρχὴ καὶ ἄλλως
 ἦ ὁ ὅτι οὐρανὸν ὑψηλότερον
 ῥα κ.λ.π.
 Β' Δοξα πατρι καὶ ὡ καὶ ἁγίῳ πνεύματι
 Νομότην ἡ τέκου σου ἁγίαν ἥως χαιρέ
 Δεσποινά τον τας ἀνομιῶν παντῶν
 ἀνέξα λειφοντάς ἀκατανοήτων βαθῶν
 ὕψος ἀρρητὸν ἀπειρογάμειν ἡ μείνεις
 ἐθεώθη μιν

Ἑτέρα θέσις

[illegible]

 ως ⁶κ δε δοξα σμε να και α ξι α κουουστα ^Δπε

 ρι ης λε λα ληνται σα φως ^ζκ ο ρος α λα

 το μη τον ⁶κ και ρε βα αθος α με τρη τον

 έτερα θεοις ^Δ και ρε πο ο ο ο λις του παμ βα ασι

 λε ε ε ως ⁶κ λ.π. και ρε βα θος α με

 τρη τον ⁶κ

 B' ^Δ και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

 ω νω α μην ⁶κ

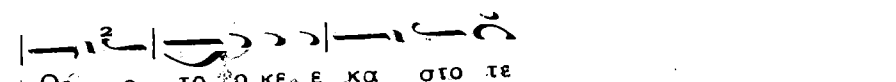
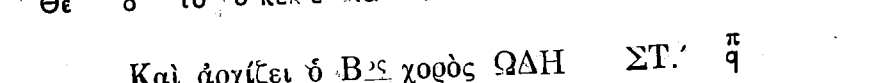
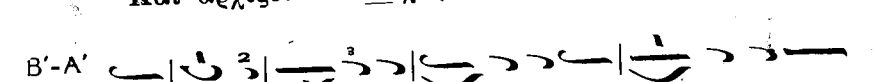
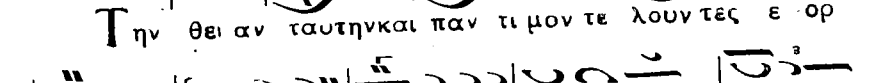
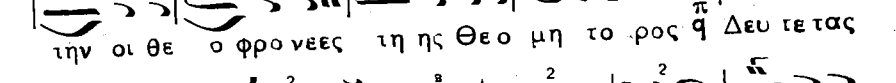
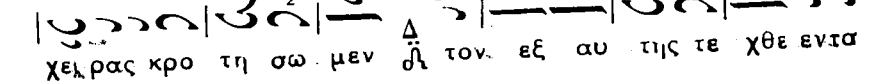
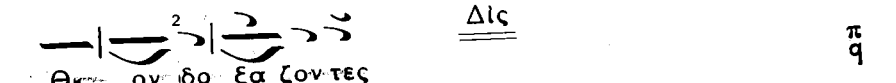
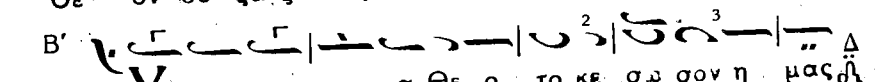
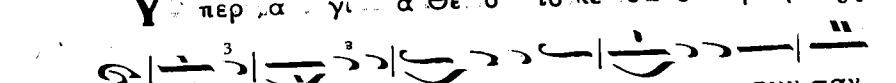
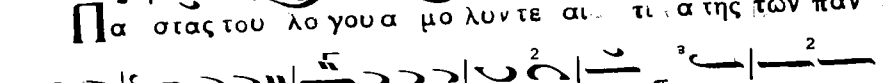
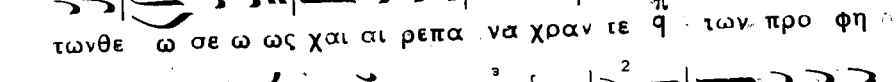
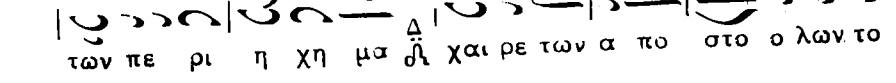

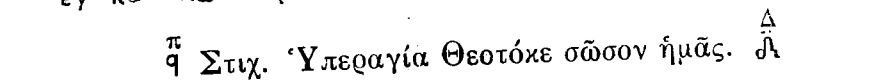
 Ευ ρυ υ χωρον σκη νω μα του λο γου και ρε

 α χραν τε ^Δκο ο ο ο ο χλος η τον θει ον μργα ρι ι

 την ⁶κ προ α γα γου σα και ρε παν θα συ μα α α στε ^Δ

 παν των προς θε ον κα τα λ λα γη ^ζκ των μα κα

 ρι ζον των Σε ⁶κ Το τέλος ο Αι χορός

 Θε ο το ο κε ε κα στο τε

 Καί αρχίζει ο B' χορός ΩΔΗ ΣΤ' ^π9

 B'-A' ^π9 Την θει αν ταυτην και παν τι μον τε λουντες ε ορ

 την οι θε ο φρονεες τη ης Θε ο μη το ρος ^π9 Δευ τε τας

 χει ρας κρο τη σω μεν ^Δτον εξ αυ της τε χθε εντα

^Δις

 Θε ον ιδο ξα ζοντες ^π9

 B' ^ΔY περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^Δ

 Πα στας του λο γου α μο λυντε αι τι α της των παν

 των θε ω σε ω ως και αι ρε πα να χραν τε ^π9 των προ φη

 των πε ρι η χη μα ^Δ και ρε των α πο στο ο λων το

 εγ κα λω πισμα

^π9 Στιχ. Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς. ^Δ

 A' ^ΔΕκ Σου η δρο σος α πε στα ξε φλο γμον πολυ θε ι

ας η λυ σα σαα ο οθεν βο ω μεν Σοι ^π και ρε ο πο
 κος ο ενδρο σος ^Δ ον Γε' δε' ων παρ θε ε νε προ ε
 θε α σα το ^π

B' ^Δ οξα πα τρι και υι ω και α γι ω πνευ μα τι ^Δ
 δου σοι και ρεκραυ γα ζο μεν λι μην ημιν γε νου

θαλατ τευ ου σι ι και αι ορ μη τη ρι ον ^π εν τω πε
 λαγει των θλι ψε ων ^Δ και των σκαν δα λων πα αντων

του πο λε μη το ρος ^π

A' και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω νων

α μην ^Δ

Xι ρας αι τι α χα ρι τω σον η μων τον λο γι σμόν

τουκραυ γα ζειν Σοι οι και αι ρε η α αφλεκτος βα τος ^π νε

φε λη ο λο φω τε ^Δ (1) * η τους πι
 τους α πα συστωσε πι σκι α ζου σα

Και αρχίζει ο δεξιός χορός.

Ω Δ Η Ζ ⁶

A' Ουκ ε λα τρευ σαν ⁶ λη τη κτι σει οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σαν τα ⁶ λη λα πυ ρο ρος α πει
 λην ⁶ αν δρειως πα τη σαν τε ες και αι ρον τες ε
 ψαλ λο ον υ περ υμνη η τε ^π ο των πα τε ρων Κυ
 ρι ος ^Δ και θε ος ⁶ ευ λο γη το ο ρος ει

B' Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας ⁶
 Α νυ μνου μεν Σε ⁶ λη βο ων τες και ρε ο χη
 μα Η λι ου του νο η του ⁶ λη σμ πε λος α λη θι νη ⁶

(1) * Τῇ Ε' Παρασκευῇ, ἐάν ὁ Ἀκάθιστος ψάλλεται μετ' Ἀποδεί-
 πνου, μετὰ τὸ ἀνωτέρω τροπάριον, τὸ ὁποῖον ψάλλει ὁ δεξιὸς χορὸς μέ-
 χρι τέλους, ἄρχεται ὁ ἀριστερὸς ψάλλων τὸ τροπάριον «Τῇ Ὑπερμά-
 χῳ...» διχορὸν ἀργοσύντομον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Γ' στάσις τῶν Οἱκῶν
 τῆς Θεοτόκου καὶ ἀκολούθως οἱ λοιπαὶ ὧδαί τοῦ Κανόνος ὡς ἔπονται.

ους Σου Α γνη λ και σω σον τους θλιψε σι βυ θι ζο με

 ε νους η μ α ας και συν τη ρη η σον π η πα σης εχ θρω να λω

 Τὸ τέλος ὁ Δεξιὸς χορὸς λ

 σε ως λ την σην πο λιν Θε ο

 το ο ο κε

Καὶ ἀρχίζει ὁ Ἀριστερὸς χορὸς

ΩΔΗ Η' λ

Β'

 Παι σι δας ευ α γεις εν τη κα μι νω ο το ο

 κοκτης Θε ο το κου δι ε σω σα το λ το τε μέν

 τυ που με νοος νυν δε ε νερ γου μενος λ την οι κου με

 νην α πα σαν α γει ρει ψαλ λου ουσαν τον Κυ ρι ον

 υ μνει ει τε τα ε ε ρ γα λ και υ περ υ ψου ου τε

 εις παντα στας ω ω ω νας

Στίχος. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς λ

Α'

 Νη δυ υ ταν λα γον υ πε ρε ξω ταν πα τρ

τα βα στα ζοντα ε βα στα σας λ γα λα κτι ε ξε θρε

 ψαας νευ μα τι τον τρε φον τα λ την οι κου με νην α

 πα σαν α γνη ω ψαλ λο ο μεν τον Κυ ρι ον υ μνει ει

 τε τα ε ε ρ γα λ και υ περ υ ψου ου τε εις παν

 τας τας ω ω ω νας

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς λ

Β'

 Μω ση ης κα τε νο η σεν εν βα τω το με

 ε γα μυ στη ρι ον του το κου Σου λ παι δες προ ει κο νι

 σαν του το εμ φα νε στα τα λ με σον πυ ρος ι στα με

 νοι και μη φλε γο με ε νοι α κη ρα τε α γι ι α

 παρ θε ε ε νε λ ο θεν Σε υ μνου ου μεν εις παν τας

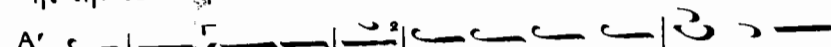
 τας ω ω ω νας

Στιχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς. ⁶λ

Α'
 Οἱ πρῶ ῶ ην ἀ πα τη γυ μνω θεν τες στο λη ην
 α φθαρ σι ας ε νε δυ θη μεν ^Δ τη κυ ο φο ρι α σου
 και οι κα θε ζο με νοι ^λ εν σκο τει πα ρα πτω σε
 ων ^Δ φως κα τω πτε ευ σα α α μεν φω τος κα τοι κη
 τη η ρι ον κο ο ο ρη ^λ ο θεν σε υ μνου ου μεν
 εις παντα τους αι ω ω ω νας ⁶λ

Β'
 Δο ξα πα τρι και υι ω και α γι ω πνευ μα τι ^λ
 Νε κροι οι δι α Σου ζω ο ποι συνται ζω η ην
 γαρτην ε νυ πο στα τον εκυ η σας ^Δ Ευ λα λοι
 οι α λα λοι οι Πρω ην χρημα τι ζοντες ^λ λε προι α
 πο κα θαι ρονται ^Δ νο σοι δι ω ω κο ο ονται ^Δ
 πνευ μα των α ε ρι ι ων τα πλη η η θη ⁶λ

 ηι την ται Παρ θε ε νε βρω των η σω τη ρι ι ι α ⁶λ

Α'
 Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των
 αι ω νων α μην ⁶λ

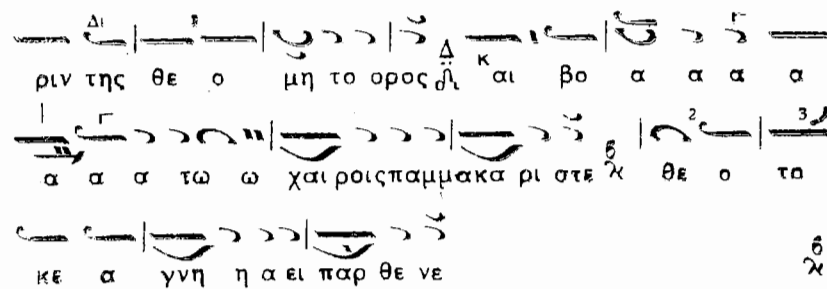

 Η κο ο σμω τε κου σα σω τη ρι αν δι η ης α
 πο γης εις υ ψος ηρ θη μεν ^Δ χαι ροις Παντευ λο γη τε ε
 σκε πη και κρα ται ω μα ^λ τει χος και ο χυ ρω μα τω
 με λω δουντων Α γνη ^Δ τον Κυ ρι ον υ μνειει τε τα ε

 ε ερ γα τὸ τέλος ὁ Βος χορὸς ^λ και υ περ υ ψου ου
 τε εις παντα τους αι ω ω ω νας

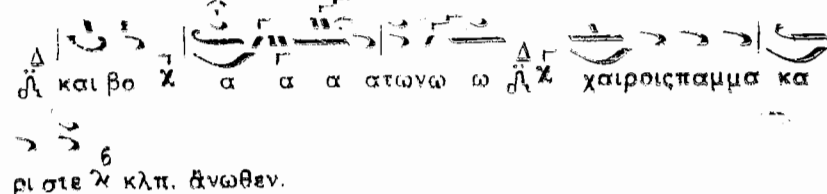
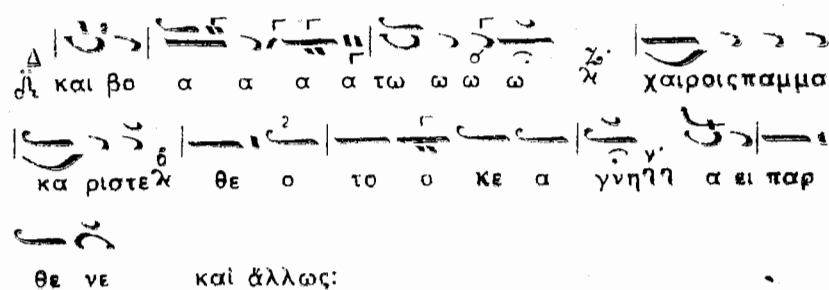
Καὶ ἀρχίζει πάλιν ὁ δεξιὸς χορὸς.

ΩΔΗ Θ'. ⁶λ

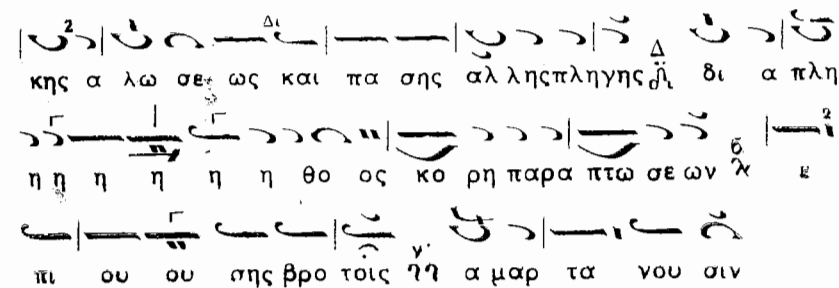
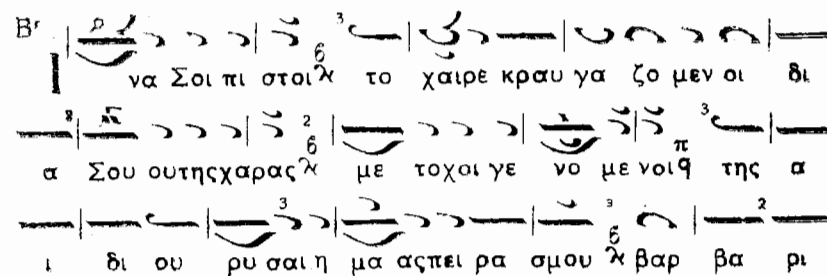
Α'
 Α πας γη γε νης ^λ σκιρ τε τω τω πνευ μα τι λαμ
 πα δου χου μενος ^λ πα νη γυ ρι ζε τω δε ^π α υ λων
 νοων φυ σις γε ραι ρου σα ^λ την ι ε ραν πα νη γυ

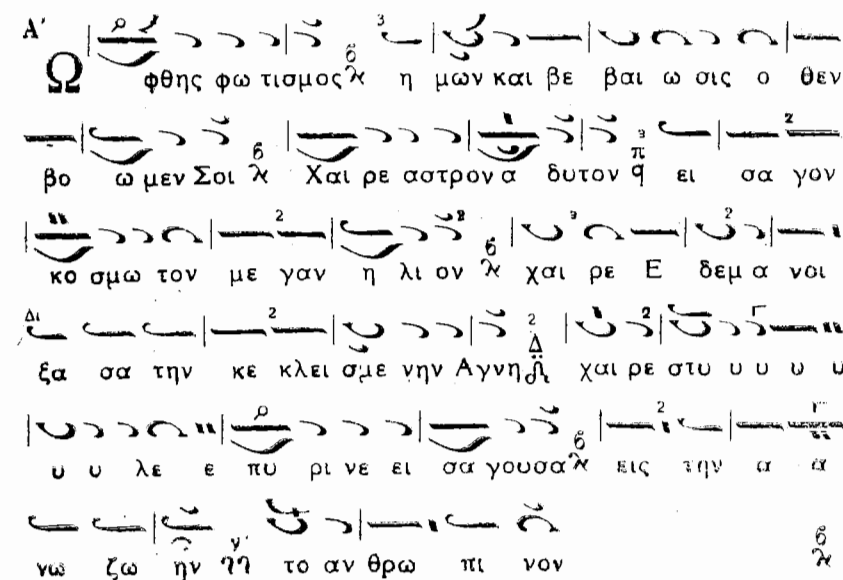
Τὸ «Καὶ βοάτω.....» καὶ ἄλλως:

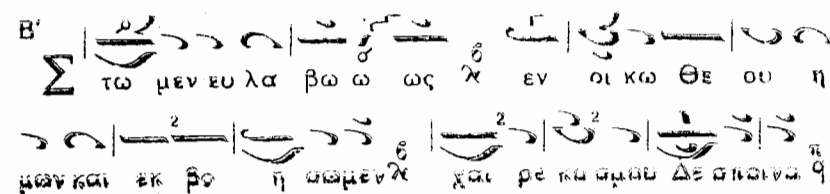
Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς. δ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς δ

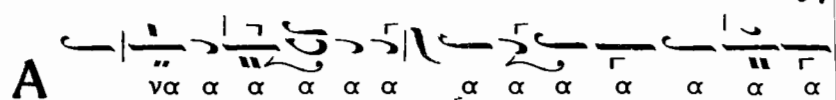

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς δ

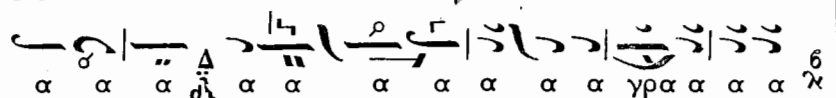

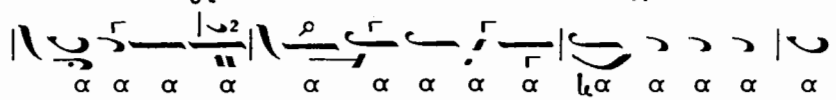
 α

A

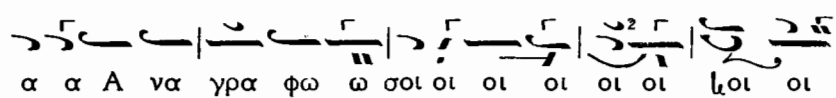
 να α α α α α α α α α α α

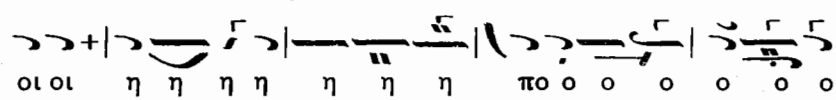
 α α α α α α α α α α α γρ α α α α

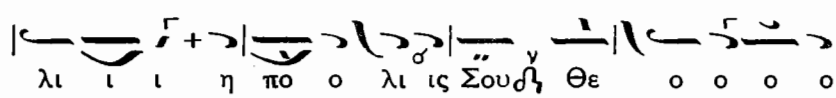
 α α α α α α α α α α α

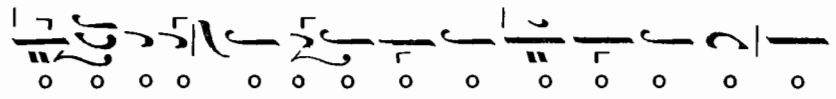
 α α A να γρ α φω ω σοι οι οι οι οι οι οι οι

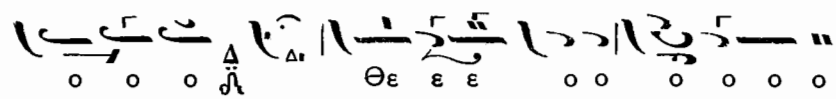
 οι οι η η η η η η η πο ο ο ο ο ο ο ο

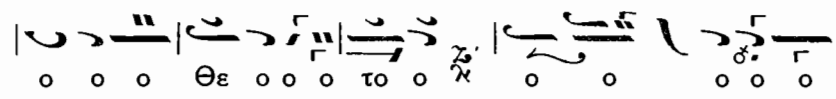
 λι ι ι η πο ο λι ις Σου Θε ο ο ο ο

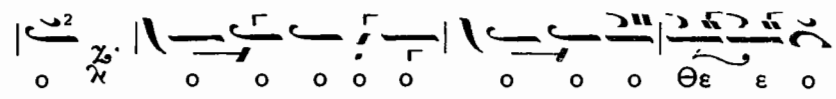
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο Θε ο ο ο το ο ο ο ο ο ο

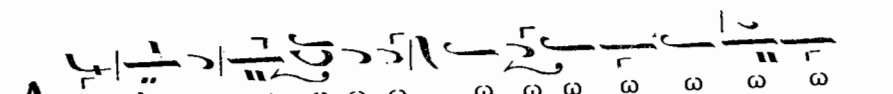
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο

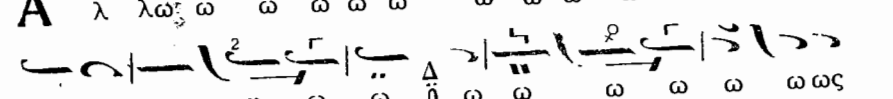
 το ο κε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

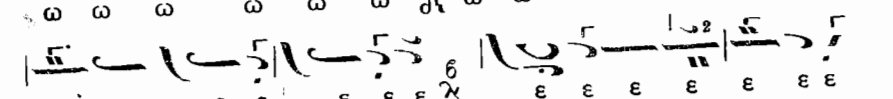
 ε

A

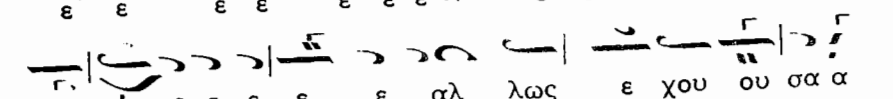
 λ λω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

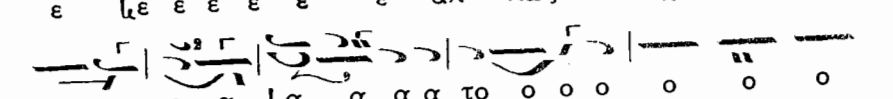
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

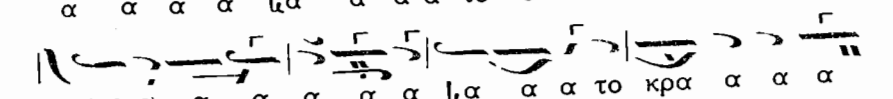
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

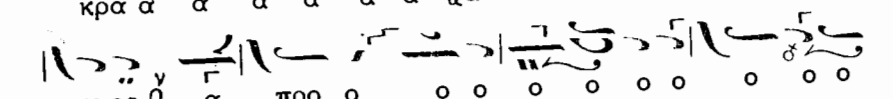
 ε λε ε ε ε ε ε αλ λως ε χου ου σα α

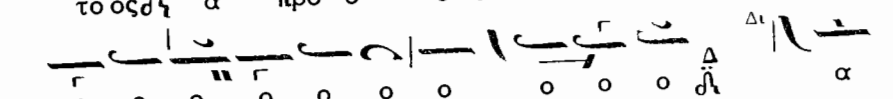
 α α α α α α α α α το ο ο ο ο ο ο

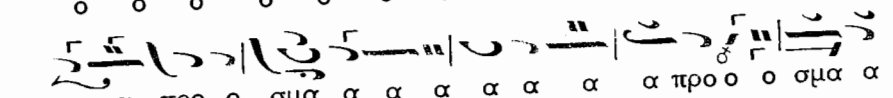
 κρα α α α α α α α α α το κρα α α α

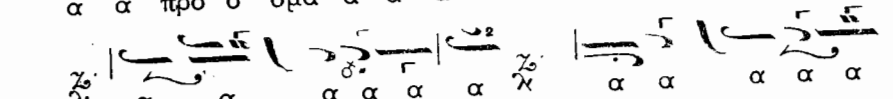
 το ος α προ ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α

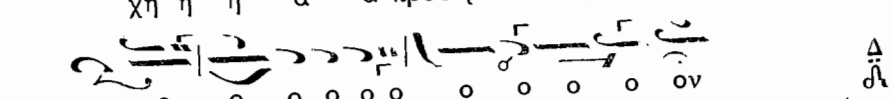
 α α προ ο σμα α α α α α α α προ ο ο σμα α

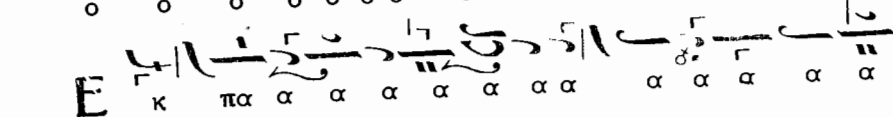
 α α α α α α α α α α α α

 χη η η α α προσ μα α χη η η το ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

E

 κ πα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α
 αν τοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι εκ παν τοι ω ων με ε
 ε ε ε ε λε ε ε ε κι ι ι ι ι ι ιν
 δυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ κιν δυ υ υ υ
 νων ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 λε ευ θε ε ε ε ε ε ε ε λε ευ θε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρω
 ω ω ε ε λευ θε ε ρω ω ω σο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον
 να α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α

κρα α α α α α α α α α α α
 α α α α α να κρα α ζω ω σοιοι χαι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι ρε ε ε ε χαι αι ρε ε
 Νυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χαι ρε νυ υ υ υ υ
 φη η α νυμ φε ε ε ε ε λε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε α νυ υμ φε ε ε ευ τε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Εἶτα ἀναγινώσκεται ἡ ὀρισμένη στάσις τῶν Οἰκων.

Τὸ αὐτὸ Κοντάκιον κατὰ τὴν γραφὴν τῆς ἐξαγγελίας
 Τοῦ ἐκδότου Κ. Ι. ΠΑΝΑ

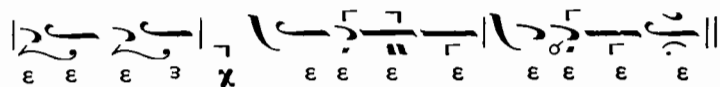
Ἦχος λη. Νη. Ρυθ. 4)σημος μετ' ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων.

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

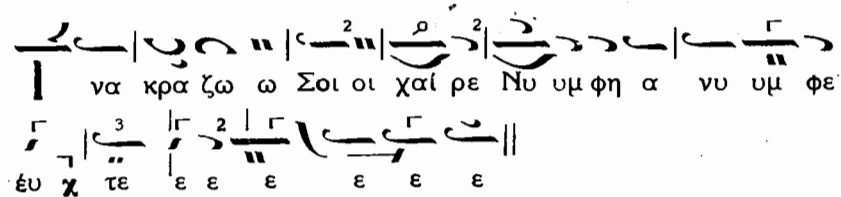
²
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 Θε ε ε ο ο το ο ο ο κε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Α λ λω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω Δ ω ω
 ω ω ω ω Αλ λως ε ε ε ε ε
 ε η ε ε ε ε Αλ λως ε χου ου σα α α
 α α ια α α το ο κρα α α α το ος α προ
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Δι α
 α α προ ο σμα α α α α Α προ α ο σμα
 α α α η α α α α α α α η
 το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

Ε
κ πα α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α Εκ παν
τοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι εκ
πα αν τοι ω ων με ε ε ε λε ε ε ε κ
ι ι ι ι ν δυ υ υ υ υ υ υ υ υ κιν
δυ υ υ υ νω ων ολ ε λε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ευ θε
ε ε ε ε ε ε Ε λε ε ευ θε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ρω Ε ε λευ
θε ε ε ρω σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ον

Α
να α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α Ι

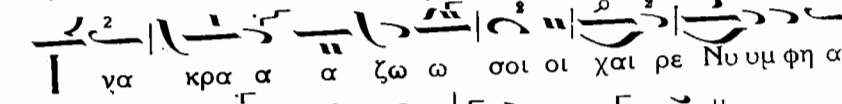
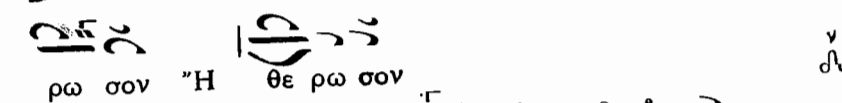
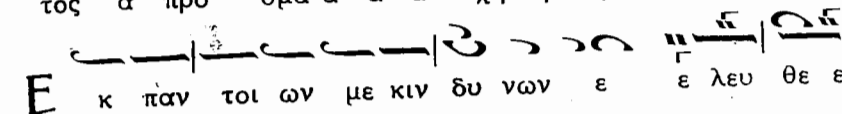
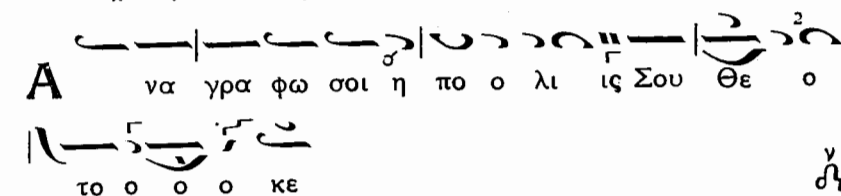
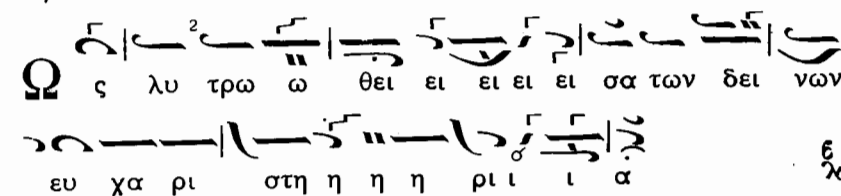
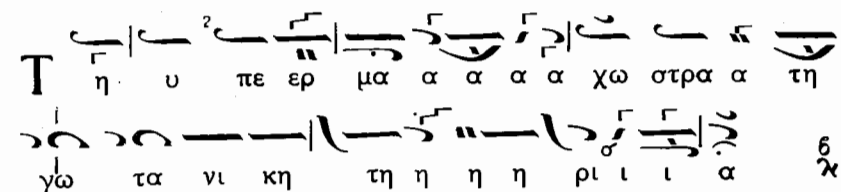
Ἐτέρα θέσις, διὰ χαμηλοφώνους $\delta\lambda$

Τὸ αὐτὸ σύντομον δίχορον, κατὰ τὴν γραφὴν τῆς ἐξαγγελίας

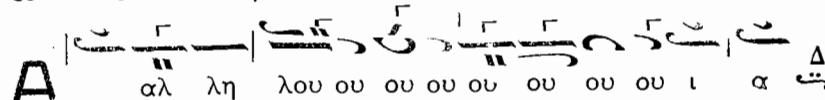
Τοῦ ἐκδότου Κ. Ι. Π Α Ν Α

Ἦχος λ $\delta\lambda$ Νη. Ρυθμ. 4)σημος μετ' ἐξαιρέσεων.

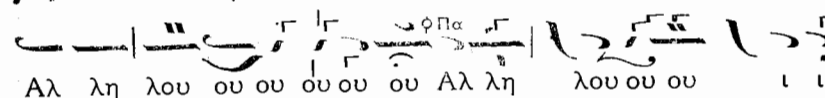

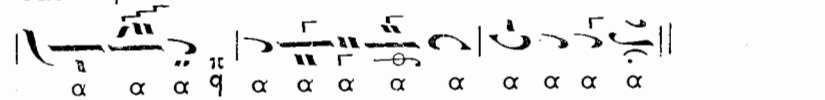
 ευ τε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε ε ε

A

 αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ι α

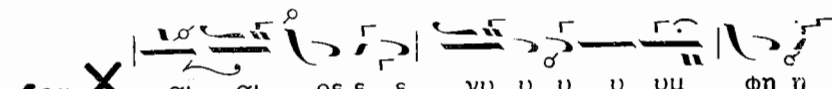

 Αλ λη λου ου ου ου ου ου Αλ λη λου ου ου ι ι

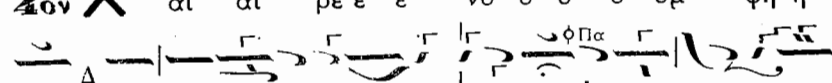

 α α α π α α α α α α α α

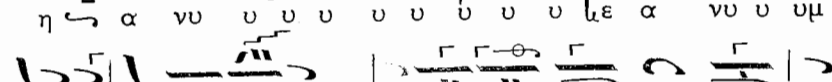
Ἦχος ὁ αὐτός Δ με Α' ἦχον.

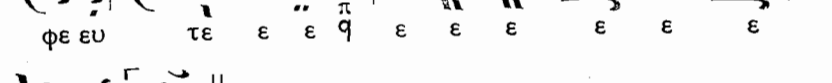
4ον X αι αι ρε ε ε νυ υ υ υ υμ φη η

 η α νυ υ υ υ υ υ υ υ υ ε α νυ υ υμ

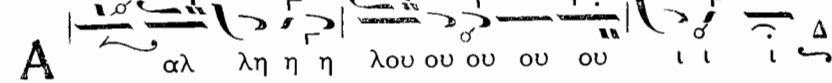
 φε ευ τε ε ε π ε ε ε ε ε ε

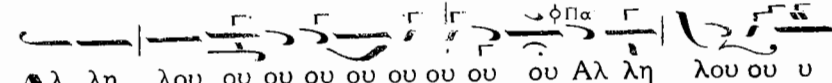
 ε ε ε

A

 αλ λη η η λου ου ου ου ου ι ι ι

 Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ου Αλ λη λου ου υ

 ι ι α α α π α α α α α α α α α

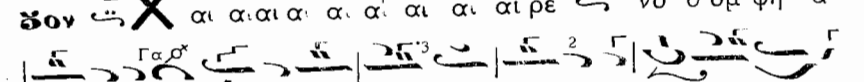

 α

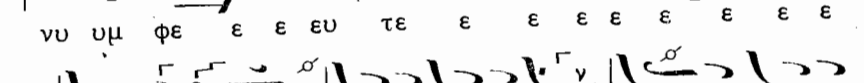
Ἦχος Δι, μικτός με λ π, ἦτοι με κατάληξιν
πλάγιου δευτέρου, εἰς τὸν χαμηλὸν Δι Δ

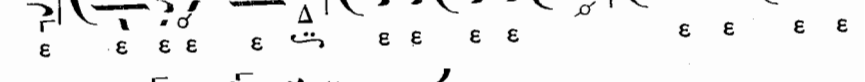
3ον Δ X αι αι αι αι αι αι αι αι ρε νυ υ υμ φη α

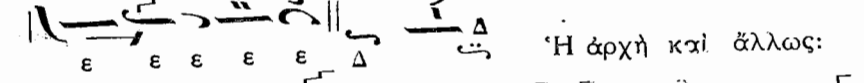
 νυ υμ φε ε ε ευ τε ε ε ε ε ε ε ε

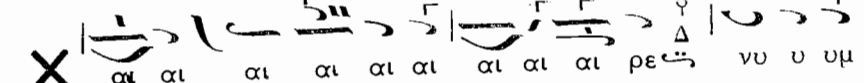
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

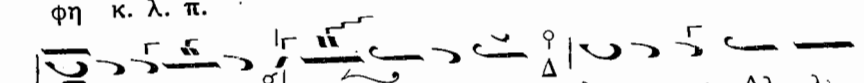
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

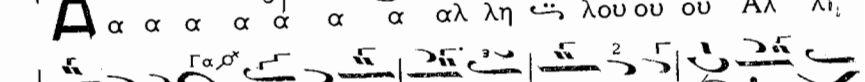
X αι αι αι αι αι αι αι αι ρε νυ υ υμ

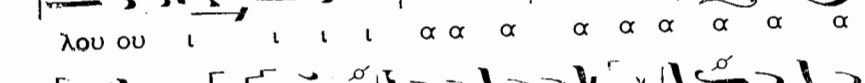
 φη κ. λ. π.

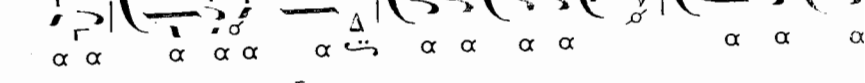
A α α α α α α α α λη λου ου ου Αλ λι

 λου ου ι ι ι ι α α α α α α α α α

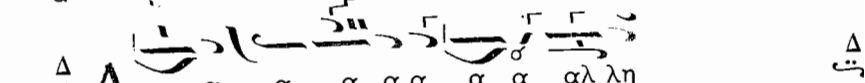
 α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α

A α α α α α α α α λη

ο α α α α α α α α α

10ον ε αι αι αι αι αι αι αι ρε ε νυ υ

υ υ υ νυ υ υ μ φη α α νυ υ υ υ υ μ φε

ε ευ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε

α α α α α α λ η η λου ου ου ου ου

ι ι α α λ η η λου ου ου ου ου ι ι ι

ι ι α α α α α α σ α α

α α

11ον ε αι αι αι αι αι αι ρε Νυ υ υ υ

νυ υ υ μ φη α α νυ μ φε ε ε ευ τε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε

α α α α α λ η λου ου ι ι α α

α α λ η η λου ι ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α

Πάντα τὰ εἰς ἦχον πλάγιον α' «Χαῖρε Νύμφη» καὶ «Ἀλλη-
λούϊα», ψάλλονται μετὰ τὴν κλίμακα ἣτις φέρει τὴν ἐναρμόνιον
φθορὰν εἰς τοὺς φθόγγους Ζω καὶ Γα. Ὅρα τὴν κλίμακα
εἰς τὰς ἐπομένους σελίδας.

Ἔτερα «Χαῖρε Νύμφη...» καὶ «Ἀλληλούϊα» ὑπὸ
Κ. Ι. ΠΑΝΑ

Εἰς ἦχον Πα φθορικὸν ἐναρμόνιον, ἦτοι ἡ φθορὰ
εἰς τοὺς φθόγγους Ζω καὶ Βου. Ὅρα τὴν κλίμακα
εἰς τὰς ἐπομένους σελίδας.

12ον αι αι αι αι αι αι αι αι ρε ε

νυ υ υ υ υ μ φη η α νυ υ υ υ υ υ

υ μ φε νυ υ υ υ μ φη α α νυ μ φε ε ευ

τε ε

Ἡ ἀρχὴ καὶ ἄλλως:

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρε ε νυ

υ υ υμ φη η α νυ υ υ υ υ υμ

φε κ. λ. π.

A α α α α α α α αλ λη η λου

ι ι ι α α Αλ λη λου ου ου ου

ι ι α A α α αλ λη η λου ι ι ι

α α

Ἡ ἀρχὴ καὶ ἄλλως:

A α α α α α α α α αλ λη η λου

ι ι ι α α Αλ λη λου ου ου ου

ι κ. λ. π.

13ον X αι αι ρε ε νυ υ υ υ υ υμ

φη α α νυ υμ φε ε ευ τε ε ε ε

νυ υ υ υμ φη α νυμ φε ε ε ευ τε

A αλ λη η λου ου ου ου ου ου ι

Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ου

ι ι Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

14ον X αι ρε ε νυ υ υ υ υ υ υ υμ φη

α α νυ υμ φε ε ευ τε ε ε νυμ

φη η η η α α νυ υμ φε ε ευ τε ε ε

ε

A λ λη η λου ου ου ου ου ου ου ου ι Αλ λη

λου ου ου ου ου ου ι ι ι κε A α α

αλ λη η λου ου ι ι ι α α α α

Ἑτερον τοῦ Αὐτοῦ.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἤχον μὲ τὴν ἑναρμόνιον φθορὰν ρ εἰς
τοὺς φθόγγους Ζω, Βου καὶ ὕφεισιν εἰς τὸν Δι τοῦ
ἐπάνω τετραγώνου.

‘Ο Κε ως ἄνω Πα’. 2 π.
9

15ον π̣ X αἰ ρε ε νυ υ υ υ υ υ υ μ φη η α α
 νυ υ υ υ υ υ υ υ μ φε η νυ μ φη η η
 η η α νυ υ μ φε ε ε ευ τε ε ε ε

Ἡ ἀρχὴ καὶ ἄλλως:

π'
 η

X αι ρε νυ υ υ υ υ υμ φη ἡ κλπ. ἀνωθεν.

π'
 η

A λ λη η λου ου ου ου ι ἡ ε Αλ

λη λου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ι Αλ λη λου

ου ι ι ι α α α α

Ἔτερα ὑπὸ τοῦ ἐκδότου Κ. Ι. ΠΑΝΑ.

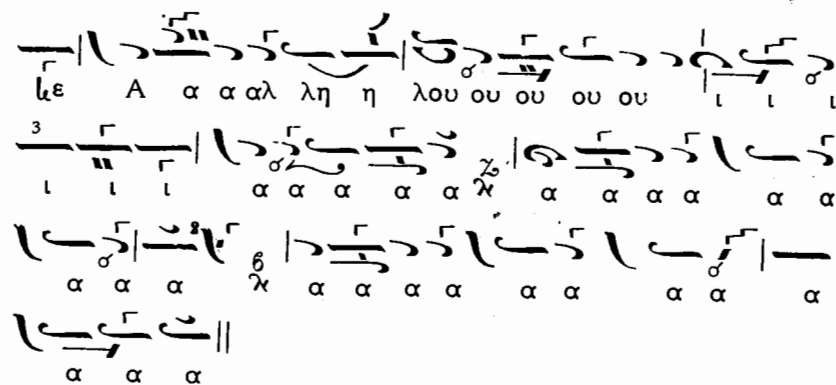
Ἦχος λ π ♩ Πα, με βάσιν τοῦ Ἱερέως ὡς Δι,

κατὰ τριφώνιαν χαμηλοτέρα. Δι — σ π

16ov **u** ϵ **X** | α α $\rho\epsilon$ $\nu\nu$ u u u u u

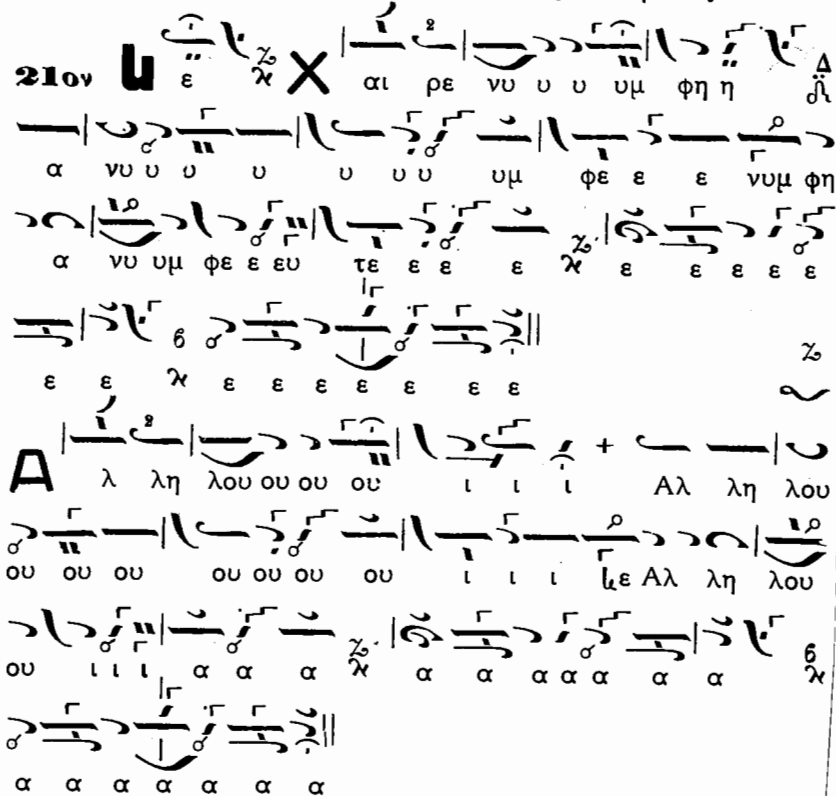
υ υμ φη α νυ υ υ υ υ υ υ υ υ μ φε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ευ τε ε ε ε χ ε ρε
 ε ε ε ε ε κε χε ε ε π
A αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ου ι κε
 ε ε Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ου ι ι
 ι ι ι ι ι ι α α α χ α α α α
 α α α α α α

α α α α
 17ον X αι αι ρε ε ε νυ υ υ υ υ υ υ υμ
 φη π α νυ υ υμ φε ε ευ τε ε ε χ ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε
 A αλ λη η η λου ου ου ου ου ου ου ι
 A λ λη λου ου ι ι ι α α α α α α

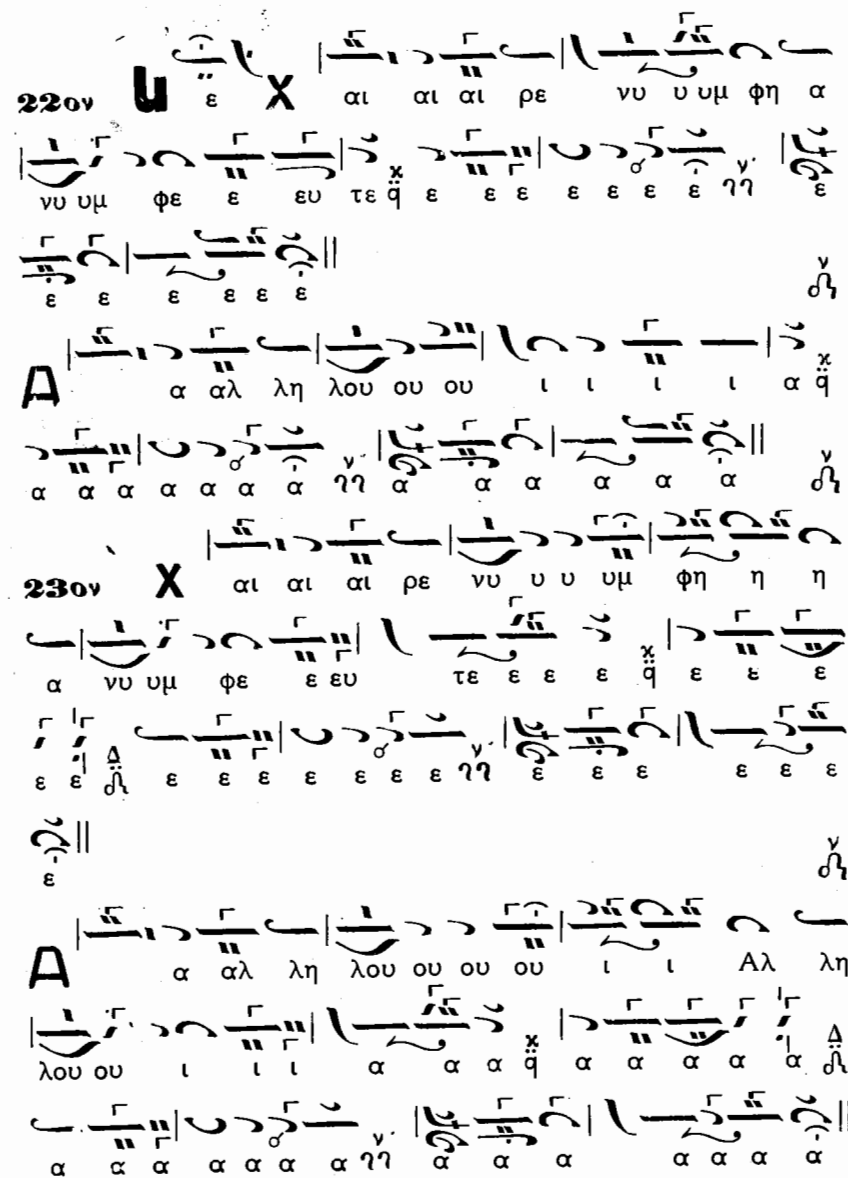

Τοῦ αὐτοῦ Κ. Ι, ΠΑΝΑ

Ἦχος ὁ αὐτός, ἀπὸ τὸν ὕψηλὸν Ζω', ξ' ἐπτάφωνος.

Ἦχος λ' α' Νη. Ρυθμ. 4)σημος.

Ἔτερα ὑπὸ τοῦ ἐκδότου Κ. Ι. ΠΑΝΑ

Ἦχος λ̣ ϝ̣ Νη̣ ² Φθορικὸς, ἦτοι χρωματικός.

Ὅρα τὴν κλίμακα εἰς τὰς ἐπομένας σελίδας.

24ον X αι ρε νυ υ υ υ υ υ υμ φη η
 α νυ υ υ υ υ υ υ υ υμ φε Νυμ φη η
 η α α νυ υμ φε ε ε ευ τε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Α λ λη λου ου ου ου ου ου ι ι Αλ λη
 λου ου ου ου ου ι ι ι ι α α ε Α α αλ
 λη η λου ου ι ι ι ι α α α α α α α
 α α α α α α α α α
 25ον X αι ρε Νυ υ υ υ υ υ υ υ υμ
 φη Νυμφη η η α α νυ υμ φε ε ε ευ τε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Α λ λη λου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ε Α
 α αλ λη η λου ου ι ι ι ι α α α α α
 α α α α α α α α α α α α
 26ον X αι ρε Νυ υ υ υ υ υ υ υ υμ φη
 Νυμφη η η α α νυ υμ φε ε ε ευ τε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Α λ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α α ε
 Α α αλ λη η λου ου ι ι ι ι α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ἔτερα «Χαῖρε Νύμφη» καὶ «Ἀλληλούϊα».

Εἰς ἦχον λ̣ ϝ̣ Νη̣ φθορικόν. Ἦτοι χρωματικὸν μετὰ
 ἑναρμονίου φθορᾶς ἐπὶ τοῦ Βου τοῦ κάτω τετραχόρδου.

Ὅρα τὴν κλίμακα εἰς τὰς ἐπομένας σελίδας.

27ον X αι ρε Νυ υ υ υ υ υ υμ φη η
 Κ. Ι. ΠΑΝΑ—Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

α νυ υ υ λυ υ υ υμ φε Νυμ φη η
 η α νυ υ υ υ υ υ υμ φε ευ τε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Α λ λη λου ου ου ου ου ου ι ι ι Αλ
 λη λου ου ου λου ου ου ου ι λε Α α αλ
 λη λου ου ου ου ου ου ου ου ι α α α
 α α α α α α α α α α α α α α

28ον Χ αι αι αι αι αι αι αι ρε ε
 ε ε νυ υ υ λυ υ υ υμ φη νυμ φη
 η η α νυ υ υ υ υ υ υμ φε ευ τε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Α α α α α αλ λη η η η
 λου ου ου λου ου ου ου ι λε Α α αλ
 λη λου ου ου ου ου ου ου ου ι α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α

Ἔτερα τοῦ αὐτοῦ

Ἦχος λ δλ Νη. Χρωματικός.

29ον U X αι αι αι ρε Νυ υ υ υ
 υ υ υ υμ φη α νυμ φε ευ τε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Α α αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ου ι
 Αλ λη λου ι ι ι ι ι α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α

Ἔτερον Δίφωνον.

Ἦχος λ δλ Νη. Ρυθμ. 4)σημος μετ' ἐξαιρέσεων.

30ον Α' ΦΩΝΗ: X αι αι αι ρε Νυ υ υ υ υ υ

ψμ φη ⁶α νυ υ υ υ υμ φε ε ε ε ευ

τε ^Δα ε ε ε ε ε ε ε

Β' ΦΩΝΗ: ^γα ^χαι αι αι ρε ²Νυ υ υ υ υμ υ υ

υμ φη ^γα νυ υ υ υ υμ φε ε ε ε ευ

τε ⁶α ε ε ε ε ε ε ε

Α' ΦΩΝΗ: ^γα ^Ααλ λη λου ου ου ι

ι ι α ⁶α ^Ααλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι

ι α ^Δα α α α α α α

Β' ΦΩΝΗ: ^γα ^Ααλ λη λου ου ου ι

ι α ^γα ^Ααλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι ι

α ⁶α α α α α α α

Ἔτερον παρὰ Κλεομένους Ἀθήνη ἐκ Μεσολογγίου,
μαθητοῦ ΑΝΘΙΜΟΥ καὶ πρῶην Πρωτοψάλτου Πατρῶν.

*Ηχος λ ρ Πα. Φθορικὸς ἐναρμόνιος.

υ ^πε ^χαι ρε ε ²Νυ υ υ υ υμ φη η

η η ³α α νυ ³υ υ υμ φε ε ε ευ τε ^πα τε

ε ε ρι ρε ε ε εμ τε ε ε εμ τε ε ε εμ

τε ε ε ε ρι ρε ε ε εμ ^πα

^Αλ λη η λου ου ου ι ι ι ι α ³α

Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι α ^πα τε ε ε ρι

ρε ε ε εμ τε ε ε εμ τε ε ε εμ τε ε

ε ε ρι ρε ε ε εμ

Μετά δὲ τοὺς οἴκους ψάλλεται πάλιν τὸ «Τῇ Ὑπερμάχῳ» σύντομον δίχορον. Εἶτα τὸ τρισάγιον (ὄρα εἰς τὰς ἐπομένας σελίδας),

Ο ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι Σοῦ ἐστίν

Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. *(Τὴν Α! Παρασκευὴν λέγεται):

Πίστιν Χριστοῦ ὥσει θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

* Τὰς ἄλλας Παρασκευὰς ἀναγιγνώσκεται τόδε:

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως ἡ οἴκου μένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς Θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου διὰ τῆς Θεοτόκου, συντήρησον Πολυέλεε.

Κύριε ἐλέησον μ'.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις, καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολὰς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον, καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὁδύνης. Τείχισον ἡμᾶς τοῖς ἁγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ!) Δόξα... καὶ νῦν...

Τὴν τιμιωτέραν τῶν χειρουβιμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφειμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ο ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι... κλπ.

Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Κύριε ἐλέησον γ! Ἀμήν καὶ σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Καὶ εὐθὺς ὡς Ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα τό:

Ἀσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή παρθένε, θεόνυμφε Δεσποινά· ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κῦήσει ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπὶς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια· ἡ ἐτοιμὴ ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων καὶ πάντων τῶν χριστιανῶν τὸ καταφύγιον· μὴ βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῇ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς, καὶ λόγοις, καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτόν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ραθυμίᾳ γνώμῃ δοῦλον γενόμενον. Ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ μήτηρ, φιланθρώπως σπλαχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ρυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν καὶ τὸν σὸν υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρησίᾳ χρωμένη δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ κάμοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος· καὶ παριδὼν μου τὰ ἀνάριθμητα παταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεῆμων καὶ συμπαθὴς, καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτεριχίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσα με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὁψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρῳ αὐτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ρυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα· ἥς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, Ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως· χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιούσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ

ὑπνου τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλυγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἀγίου πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν καὶ αἰτησai, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ υἱός, σκέπή μου τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Τριάς ἀγία δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου

Ο ΙΕΡΕΥΣ: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Καὶ ἀναγιγνώσκει Τὸ Εὐαγγέλιον (τῆς ἡμέρας Ἰωάν. ΙΕ' 1=7).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ μου γεωργὸς ἐστὶ. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἦδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστέ διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε.

Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει πολὺν καρπὸν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐὰν μὴ τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι καὶ καίεται. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν. Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι.... Εἶτα τὸ:

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ὑπὲρ εὐοδόσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου Στρατοῦ.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν,

Ὑπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχέσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναपाυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ Κύριε ἐλέησον (ἐκ γ').

Καὶ εὐθὺς:

ΤΗΝ ΩΡΑΙΟΤΗΤΑ

Παρὰ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος († 1814)

ψαλλόμενον εἰς τὴν Ἀπόλυσιν πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν».

Ἦχος γ' γ' Ρυθμ. 4)σημος μετ' ἐξαιρέσεων.

U ε γ γ Τ η ν ω ρ α ι α ι ο ο ο ο τη η η
 τα α α α α ᾗ τη ης πα αρ θε ε νι ι
 ι ι ας Σου ου ου ᾗ και το υ υ υ πε ε
 ε ε ε ερ λα α αμ προ ο ο ο ον ᾗ το ο τη

ης α α γνει ει ει ει ει ας Σου ου ου Δ ο
 Γα α α βρι η η ηλ κα τα α πλα α α γει
 εις χ ε βο ο ο ο ο α α α Σοι Θε ε ε
 ο ο ο το ο ο ο ο ο κε ε η ποι οι οι ο ον
 Σοι ε ε ε γ κω ω ω ω μι ι ι ο ο ο ο ον
 χ προ ο σα α γα α γω ω ε ε ε πα α α α
 α α ξι ο ο ον Δ τι ι ι δε ο νο ο ο
 μα α α σω ω ω ω σε ε Δ α πο ο ο ρω ω
 ω ω και αι ε ε ξι ι στα α μαι αι γ δι ο ω ως προ
 ο σε τα α α α γη η η ην βο ο ω ω ω ω σοι
 χ χαι αι ρε ε η η κε ε χα ρι ι ι τω
 με ε ε χ νη η η η η η η η η

Τὸ αὐτὸ κατὰ τὴν γραφὴν τῆς ἐξαγγελίας τοῦ Ἐκδότου

K. I. ΠΑΝΑ

Ἦχος $\gamma\gamma$ Γα. Χρόνος μέτριος. Ρυθμ. 4)σημος μετ' ἐξαιρέσεων.

ε $\gamma\gamma$ T ην ω ραι αι αι αι ο ο ο τη η
 τα α α α α χ τη η ης πα αρ θε ε ε νι
 Σοι ε ε ε γ κω ω ω ω μι ι ι ο ο ο ο ον
 προ ο σα α γα α γω ω ε ε ε πα α α α
 α α ξι ο ο ον Δ τι ι ι δε ο νο ο ο
 μα α α σω ω ω ω σε ε Δ α πο ο ο ρω ω
 ω ω και αι ε ε ξι ι στα α μαι αι γ δι ο ω ως προ
 ο σε τα α α α γη η η ην βο ο ω ω ω ω σοι
 χ χαι αι ρε ε η η κε ε χα ρι ι ι τω
 με ε ε χ νη η η η η η η η η

ε ε πα α α α α α α αξι ο ο ον
 τι ι ι ι δε ε ε ο νο ο ο μα α α
 σω ω ω ω Σε ε ε α α πο ρω ω ω
 και αι ε ε ξι ι στα α μαι αι δι ο ω ως προ ο
 σε τα α α α γη η η ην βο ο ο ω ω ω Σοι
 χαι αι ρε ε η η κε ε χα ρι ι ι τω
 με ε ε νη η η η η η η η η

ΘΕΩΡΗΤΙΚΑΙ ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

Καταγραφή τῶν φθορικῶν κλιμάκων, μετὰ τινων ἐπεξηγηματικῶν ὁδηγιῶν καὶ τῶν, ἐν τῇ Ἀσιατικῇ Μουσικῇ, ὀνομάτων αὐτῶν.

Ἐπειδὴ πολλὰ ἐκ τῶν «Χαῖρε Νύμφη καὶ «Ἀλληλούϊα» παρουσιάζουσι δυσκολίας τινὰς διὰ τὸ ἀσυνήθιστον τοῦ μέλους τούτων, καθότι ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ σπανίως τὰ μεταχειρίζεται, ἔκρινα εὐλογον νὰ προσθέσω τὰς κλίμακας καὶ ἐπεξηγηματικὰς τινὰς ὁδηγίας.

Τὸν Διὰ τὰ ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 4 «Χαῖρε Νύμφη» καὶ «Ἀλληλούϊα», ἅτινα χαρακτηρίζονται μὲ ἤχον Δεύτερον μικτὸν μετὰ πρώτου, θὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν κατωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1 κλίμακα, ἧς τὰ μέλη ταύτης κατὰ τὴν Ἀσιατικὴν μουσικὴν καλοῦνται «ΓΚΑΡΤΖΙΓΑΡ».

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 1 Κλίμαξ (Γκαρτζιγὰρ).

68

γ δ	π q	6 κ	7 ηη		χ x	14 Σ	7 ν	
12	9	7	12	7	14	7		
Διατονικὸν κάτω 4χορδον			Ἑνωτικὸς τόνος		Χρωματικὸν ἄνω 4χορδον			

2ον Διὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 θὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν κατωτέρω ὑπ' ἀριθ. 2 κλίμακα, ἧς τὰ μέλη κατὰ τὴν Ἀσιατικὴν μουσικὴν καλοῦνται «ΣΕΤ—ΑΡΑΜΠΑΝ».

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 2 κλίμαξ (Σέτ—'Αραμπάν).

Δ	χ	ζ	ν	π	ϵ	γ	δ	χ	ζ	ν
7	18	3	12	7	18	3	7	14	7	
Πα Βου	Γα Δι σ	Πα Βου	Ενωτ.	Μεσης	Γα Δι σ	Κε	Ζω	Νη	Πα	
Υπάτης 4χορδον		Ενωτ. τόνος		Μεσης 4χορδον		Νήτης 4χορδον				

3ον Διά τὰ ὑπ' ἀριθ. 7, 8, 9, 10 καὶ 11 «Χαῖρε Νύμφη» καὶ «Ἀλληλούϊα», ἅτινα χαρακτηρίζονται μὲ ἥχον πλάγιον πρῶτον φθορικόν, ἥτοι μὲ τὴν ἐναρμόνιον φθοράν ρ ('Ατζέμ) ἐπὶ τῶν φθόγγων Ζω καὶ Γα, θὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν κατωτέρω ὑπ' ἀριθ. 3 κλίμακα, ἥς τὰ μέλη κατὰ τὴν Ἀσιατικὴν μουσικὴν καλοῦνται «ΑΤΖΕΜ—ΜΠΟΥΣΕΛΙΚ».

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 3 κλίμαξ ('Ατζέμ—Μπουσελικ)

π	δ	γ	Δ	χ	ζ	ν	π
δ	q	$\gamma\gamma$	δ	q	$\gamma\gamma$	δ	q
13	3	12	12	3	13	12	
Πα	σβου	Γα ρ	Δι	Κε	Ζω ρ	Νη	Πα
Κάτω τετράχορδον		Ενωτ. τόνος		Ανω τετράχορδον			

4ον Διά τὰ ὑπ' ἀριθ. 12, 13 καὶ 14 «Χαῖρε Νύμφη καὶ «Ἀλληλούϊα», ἥχου πλαγίου πρώτου μὲ τὴν ἐναρμόνιον φθοράν ρ ('Ατζέμ) εἰς τοὺς φθόγγους Ζω καὶ Βου θὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν κατωτέρω ὑπ' ἀριθ. 4 κλίμακα, ἥς τὰ μέλη κατὰ τὴν Ἀσιατικὴν μουσικὴν καλοῦνται «ΑΤΖΕΜ—ΓΚΙΟΥΡΔΗ».

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 4 κλίμαξ ('Ατζέμ Γκιουρδὴ).

π	δ	γ	Δ	χ	ζ	ν	π
q	$\gamma\gamma$	$\gamma\gamma$	δ	q	$\gamma\gamma$	δ	q
3	13	12	12	3	13	13	
Πα Βου ρ	Γα	Δι	Κε	Ζω ρ	Νη	Πα	
Κάτω τετράχορδον		Ενωτ. τόνος		Ανω τετράχορδον			

5ον Διά τὸ ὑπ' ἀριθ 15 «Χαῖρε Νύμφη» καὶ «Ἀλληλούϊα», θὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν ἀνωτέρω κλίμακα ὑπ, ἀριθ. 4 ('Ατζέμ—Γκιουρδὴ) τῇ προσθήκῃ ἐπ' αὐτῆς τοῦ τετραχόρδου τοῦ πρώτου ἥχου μὲ ὕφειν τοῦ φθόγγου Δι. Ὅρα κατωτέρω ὑπ' ἀριθ. 5 κλίμακα.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 5 κλίμαξ ('Ατζέμ Γκιουρδὴ μὲ Σαμπά).

π	δ	γ	Δ	χ	ζ	ν	π	δ	γ	Δ	χ
q	$\gamma\gamma$	$\gamma\gamma$	δ	q	$\gamma\gamma$	δ	q	$\gamma\gamma$	δ	q	$\gamma\gamma$
3	13	12	12	3	13	12	9	7	6	18	
Πα Βου	Γα	Δι	Κε	Ζω	Νη	Πα	Βου	Γα	Δι	Κε	Ζω
Κάτω τετράχορδον		Ενωτ. τόνος		Ανω τετράχορδον		Πεντάχορδον		Αἰ ἥχου			

6ον Ὅμοιος ἢ εἰς τοὺς φθόγγους κάτω καὶ ἄνω Ζω καὶ Βου συγχρόνως τιθεμένη ἐναρμόνιος φθορά ρ σχηματίζει κλίμακα $\left[\zeta - \chi \right]$ μὲ δύο ὁμοία τετράχορδα, τῆς ὁποίας τὰ μέλη κατὰ τὴν Ἀσιατικὴν μουσικὴν καλοῦνται (ΑΤΖΕΜ—ΑΣΗΡΑΝ).

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 6 κλίμαξ (Ἀτζέμ—Ἀσηράν).

ζ 77	ν 84	π 9	ξ 77	γ 77	Δ 84	χ 9	ζ 77
13	12	3	13	12	12	3	
Ζω	Νη	Πα	Βου	Γα	Δι	Κε	Ζω
Κάτω τετράχορδον			Ἐνωτ. τόνος		Ἀνω τετράχορδον		

Ὅρα Δοξολογίαν καὶ Ἀξιὸν ἐστίν, Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἐπεξηγηματικαὶ ὁδηγίαι διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς
ἐναρμονίου φθορᾶς ρ (Ἀτζέμ) εἰς τοὺς
φθόγγους Ζω, Γα καὶ Βου.

Γνωστὸν τυγχάνει ὅτι ἡ ἐνρμόνιος φθορά ρ (Ἀτζέμ) τίθεται εἰς τοὺς φθόγγους Ζω, Γα καὶ Βου. Εἰς τὸν φθόγγον Ζω, τιθεμένη καταβιβάζει τὸν φθόγγον τοῦ Ζω ἀπὸ τὴν φυσικὴν τοῦ θέσιν εἰς τεταρτημόριον ἀπὸ τοῦ Κε, κατερχόμενον δὲ τὸ μέλος τοῦ Πα, ὁδεύει διατονικῶς, ἐπὶ τοῦ ὁξὺ δὲ ἀνερχομένου, ἐπειδὴ ὁ φθόγγος τοῦ Ζω μετεβλήθη, εἰς τὴν ποιότητα τοῦ Γα, ὁ ὑψηλὸς Νη, μαρτυρεῖται οὕτω ν , ὁ δὲ Πα οὕτω π .

Εἰς τὸν φθόγγον Γα τιθεμένη θέλει τὸν Γα εἰς τὴν φυσικὴν τοῦ θέσιν, ἀναβιβάζει ὅμως τὸν Βου πλησίον τοῦ Γα εἰς ἀπόστασιν τεταρτημορίου διαστήματος καὶ μαρτυρεῖται ὁ Βου δὲ διὰ τῆς μαρτυρίας τοῦ Κε οὕτω ξ ὥς νὰ κατέρχεται ἀπὸ τοῦ Ζω φυσικοῦ φθόγγου τῆς ἐναρμονίου φθορᾶς ρ (Ἀτζέμ), ὁ δὲ Πα μαρτυρεῖται διὰ τῆς μαρτυρίας οὕτω π , τὸν δὲ φθόγγον Νη, τὸν θέλει τὸ μέλος τοῦτο πάντοτε ἐν διέσει δι' ἑνὸς τριτημορίου. Εἰς δὲ τὸν φθόγγον Βου τιθεμένη ἡ φθορά ρ (Ἀτζέμ) καταβιβάζει τὸν φθόγγον Βου ἀπὸ τὴν φυσικὴν τοῦ θέσιν εἰς διάστημα τεταρτημορίου ἀπὸ τὸν Πα, δὲν ἐκτείνεται ὅμως περισσότερον ἀπὸ τὸν φθόγγον Βου.

Ὅμοιως ἡ εἰς τοὺς φθόγγους κάτω καὶ ἄνω Ζω καὶ Βου συγχρόνως τιθεμένη, ἐναρμόνιος φθορά ρ σχηματίζει κλίμακα $[\zeta - \chi]$ με δύο ὅμοια τετράχορδα καὶ τῆς ὁποίας τὰ μέ-

λη κατὰ τὴν ἀσιατικὴν μουσικὴν καλοῦνται (Ἀτζέμ—Ἀσηράν).

Τὰς κλίμακας με τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐναρμονίου φθορᾶς ρ εἰς τοὺς ἀνωτέρω φθόγγους Ζω, Γα καὶ Βου ὅρα ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 3, 4, 5 καὶ 6 κλίμακας.

Τὸν Διὰ τὰ ὑπ' ἀριθ. 24, 25 καὶ 26 «Χαῖρε Νύμφη» καὶ «Ἀλληλουῖα» ἅτινα χαρακτηρίζονται με ἥχον πλάγιον τέταρ-

τον ἐπτάφωνον χρωματικὸν ($\nu - \nu$) θὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν κατωτέρω ὑπ' ἀριθ. 7 κλίμακα, ἥτις ἄρχεται ἐκ τῆς ἄνω ἀντιφωνίας (ν).

Ἐχων ἐν ἀναβάσει ἐπὶ τοῦ φθόγγου Δι τὴν φθοράν (ρ Πα) καὶ προφερόμενος ὁ Δι ὡς Πα, ἐν καταβάσει δὲ ἐπὶ τοῦ Γα τὴν φθοράν (ρ Δι) προφερόμενος ὁ Γα ὡς Δι καταλήγων εἰς τὸν Νη ὡς Πα χρωματικὸς. Τὰ μέλη τῆς κλίμακος αὐτῆς κατὰ τὴν ἀσιατικὴν μουσικὴν καλοῦνται «Χιτζαζ-κιάρ».

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 7 κλίμαξ (Χιτζαζκιάρ).

ν	π	ξ	γ	Δ	χ	ζ	ν
7	18	3	12	7	18	3	
Νη	Πα	Βου	Γα	Δι	Κε	Ζω	Νη
Κάτω τετράχορδον			Ἐνωτ. τόνος		Ἀνω τετράχορδον		

Ἡ ἀνωτέρω κλίμαξ ἔχει ἄκουσμα πλαγίου δευτέρου κατὰ μετάθεσιν τῶν φθόγγων ὥς ἀνωτέρω ἀναφέρομεν ἥτοι ὁ Νη ὡς Πα κ.λ.π.

8ον Διὰ τὰ ὑπ' ἀριθ. 27 καὶ 28 «Χαῖρε Νύμφη καὶ «Ἀλληλουῖα» θὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν κατωτέρω ὑπ' ἀριθ. 8 κλίμακα.

κα, τῆς ὁποίας τὰ μέλη κατὰ τὴν ἀσιατικὴν μουσικὴν καλοῦν-
ναι «Χιτζαζκιάρ—Γκιουρδη». "Ἦτοι καθ' ἡμᾶς ἦχος πλάγιος
τέταρτος ἐπτάφωνος μικτός, τοῦ ὁποίου τὸ δξὺ τετράχορδον
 $\overset{\Delta}{\text{δ}}$ — $\overset{\gamma}{\text{η}}$ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον χρωματικόν, μετὰ πολλῶν συγγε-
νῶν παρεκβάσεων, τὸ δὲ κάτω τετράχορδον $\overset{\gamma}{\text{δ}}$ — $\overset{\Gamma}{\text{η}}$ διατονικόν,
μὲ κύριον χαρακτηριστικόν τὴν ἐναρμόνιον φθορὰν ρ ἐπὶ τοῦ
φθόγγου Πα καὶ μὲ ἄκουσμα ὅμοιον καθαροῦ Κιουρδη Πα—Βου
—Γα—Δι κατὰ μετὰθεσιν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Νη— $\overset{\rho}{\text{Πα}}$ —Βου—Γα.

‘Η ὑπ’ ἀριθ. 8 κλίμαξ [Χιτζαζκιάρ—Κιουρδὴ].

3	13	12	12	7	18	3
γ q	δ ηη	ζ ηη	θ οι	Δ q	κ ς	ν ς
Κάτω τετράχορδον έναρμόνιον			Ένωτ. τόνος	Άνω τετράχορδον χρωματικόν		

9ον Διὰ τὸ 29ον «Χαῖρε Νύμφη» καὶ «Ἀλληλούϊα» θά με-
χειρισθῶμεν τὴν κατωτέρω ὑπ' ἀριθ. 9 κλίμακα, τῆς ὁποίας τὰ μέ-
λη κατὰ τὴν ἀσιατικὴν μουσικὴν καλοῦνται «Σουζινάκ» καθ' ἡμᾶς
δὲ ἦχος πλάγιος τέταρτος μικτός μετὰ Δευτέρου ἤχου καὶ μὲ
κύριον χαρακτηριστικὸν τὴν χρωματικὴν κατάληξιν εἰς τὸν Νη
(ν), μεταχειριζόμενος ἐνίοτε καὶ τὴν φυσικὴν εἰς τὸν Νη τοι-
αύτην. Ὅρα Δοξολογίαν Γρηγορίου πρωτοψάλτου καὶ Ἄξιον ἐ-
στὶν Χ. Γ. Κεσσαντιώς.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 9 (κλίμαξ Σουζινάκ.)

"Ηχου λ π ς Νη μέ ς"

7	14	7	12	7	14	6
۷	۱۴	۷	۱۲	۷	۱۴	۶

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΤΝΟΝ

«ΚΥΠΙΕ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ»

Ἡχος λ α ω ρ Ρυθμ. 4)σημος.

K | — — — — —
υ ρι ε των δυ να με ων μεθ η μω ων γε ε
| — — — — —
νου αλ λον γαρ εκ το ος Σου βο η θον εν
| — — — — —
θλι ψε σιν ουκ ε χο με ε εν Κυ ρι ε ε των δυ να
| — — — — —
με ων ε λε η σονη μας

ΕΝ ΤΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ
«ΚΑΤΕΥΘΥΝΘΗΤΩ»

Ἦχος ᾠ Πα. Ρυθμ. 4)σημος μετ' ἐξαιρέσεων.

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ ο σε ε ευ χη
η η μου^π ως θυ μι ι α α μα^δ ε νω πι ο ο
ον Σου ου^Δ ε ε ε παρ σις τω ω ω ν χει ει ει ρω ω ω ν
μου θυ σι ι ι ι α^δ ε ε ε σπε ε ε ε
ε ε ε ε ρι ι νη η η η

Εἰς τοὺς Κατανυκτικοὺς ἑσπερινούς τῶν Κυριακῶν τοῦ
Τριφδίου πρὸ τῶν «Δι' εὐχῶν» ψάλλομεν τὸ ἐξῆς Θεοτοκίον:

Ἦχος Δι. Ρυθμ. 4)σημος μετ' ἐξαιρέσεων.

ε α α α αν τω ω ω ν προ ο στα α
τε ευ εις α α α γα α α θη η η
τω ω ν κα α τα φε ευ γο ο ν τω ω ν ε εν πι ι
ι ι στει τη κρα α α ται αι α α α α α

Σου ου χει ει ρι ι α α α λην γα α αρ ου
ου ου κ ε ε ε χο ο ο ο ο με ε εν α μαρ τω ω ω
λοι οι οι προ ος θε ε ε ε ο ν εν κιν δυ υ
νοι ο ις και αι θλι ι ψε ε ε ε σι ι ι ι ν α
ει ει ει με ε σι ι τει ει ει ει αν οι οι
οι οι κα τα α κα α αμ πτο ο ο με ε ε ε ε
νοι υ πο ο ο πται αι σμα α α τω ω ν πο ο
ολ λων Μη τη η η η η η ρ του ου Θε ε
ου ου ου του ου υ υ ψι ι ιστου ο ο ο
θεν Σοι προ ο σπι πτο ο με εν ρυ υ υ υ σαι
αι πα α α σης πε ρι στα α σε ε ω ως του ου ου
ους δου ου λου ου ους Σου ου ου ου ου ου ου
ου

ΤΗ Ε΄ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Ο ἈΚΑΘΙΣΤΟΣ ΜΕΤ' ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ ΚΑΙ ΟΡΘΡΟΥ

Ο ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητός ὁ Θεός—Βασιλεῦ Οὐράνιε

Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: (ὡς Ἀποστολικόν ἀνάγνωσμα) τὰ ἐξῆς

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἕκ γ! Δόξα, Καί νυν Πάτερ ἡμῶν—Κύριε, ἐλέησον (12),—Δόξα καί νυν. Ὁρα Σελὶς Α.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ἐπακοῦσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλαβοιτό σου.

Μνησθεὶν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμάσου πιανάτω.

Δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλὴν σου, πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου. Νῦν ἔγνωσεν ὅτι ἔσωσε Κύριος, τὸν Χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν' ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ᾗτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἶωνα αἰῶνος.

Μεγάλῃ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ Σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἶωνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑμίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

Εὐρεθεὶν ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτοὺς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἐκλιναν εἰς σέ κακὰ, διελογίσαντο βουλὰς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν Ὁρα Σελὶς Α.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅτι σοῦ ἐστὶ

Καὶ τὰ ἐφεξῆς Τροπάρια.

Σῶσον, Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου Πολίτευμα.

Δόξα πατρὶ

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκασαντες αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήτητον τρόπων.

Καὶ νῦν . . . Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθὴ, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθοδόξων Πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνῃ εὐλογημένη.

Ο ΙΕΡΕΥΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου δεόμεθά σοι ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός . . .

Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ο ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα τῇ ἀγίᾳ

Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: **Δ**όξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (ἐκ γ')

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (ἐκ β')

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανάστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου, καὶ ὑψὼν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὀρυγμάτων ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· δόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου. Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην. Ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὴ τὴν χεῖρά σου,

Οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπὶ ὀργῇ μου.

Ὅτε αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκὶ μου.

Ἐκαώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Ο φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγίσαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσει κωφός οὐκ ἤκουον, καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον. Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ

σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν ἐγὼ ἀναγγεῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροὶ μου ζῶσι καὶ κεκραταίνονται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεὸς μου μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεὸς μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ! 62

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψῃσέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς, τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλόγησά σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἁρῶ τὰς χεῖρας μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγεννήθης βοηθὸς μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὗτοί δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας· μερίδες ὀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ Βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνῳν ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεφράγη στόμα λολούντων ἄδικα.

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγεννήθης βοηθὸς μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα γ! Κύριε ἐλέησον γ!

Δόξα, καὶ νῦν.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ' 87

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέσιν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἡγήγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγεννήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς Σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖρας μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῇσαι τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλή-

θειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωὶ ἡ προσευχὴ πρόφθασε σε.

Ἰνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχὸς εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὕψωθείς δὲ ἐταπείνωθην, καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξεταράξαν με.

Ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστοὺς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Ἐἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχὴ μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντα σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικοῦμένοις

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσεῖ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτῖρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλε-

ος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν καὶ ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει Πατὴρ υἱοὺς, ὤκτειρσε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· διτι αὐτὸς ἐγινω τὸ πλάσμα ἡμῶν. ἐμνήσθη διτι χοῦς ἐσμέν.

Ἀνθρώπος ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ' ὑπάρξει, καὶ οὐκ' ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φιλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Ὑψίος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ' 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιο-

σύνη σου.

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζῶήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἡκηδίασέν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χειράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε· ἐξελίπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσονται τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸνποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σέ κατέφυγον.

Διδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.

Τὸ πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου.

καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου· ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. Δις.

Τὸ πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρίς). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἰε ρ ε υ ζ. Τὴν Μεγάλην Συναπτήν «Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δειθῶμεν» καὶ ἀρχόμεθα τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀ-

καθίστου διὰ τοῦ «Θεὸς Κύριος».

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη ρ̣υθ. 4^{σημος}.

ε ε ε ε ο ο ο ος Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ος ρ̣ και αι αι αι ε ε ε ε πε
 ε ε φα α α νε ε ε ε εν η η η η η
 η η η μιν ρ̣ευ λο γη με νος ο ο ο ο ε
 ερ χο ο ο ο ο ο με ε νος ρ̣ εν ο νο ο μα
 τι Κυ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ου ου ου
 ου

ΤΕΤΡΑΚΙΣ. Τὸ μὲν α' ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τελευταῖα τρία μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων:

Τὸ Β': Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ Ἅγιον Αὐτοῦ.

Τὸ Γ': Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοὺς.

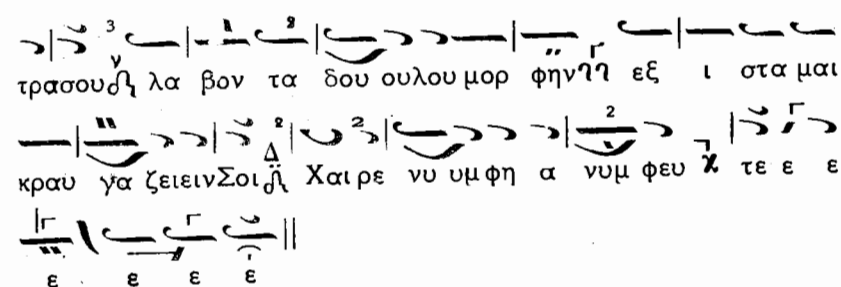
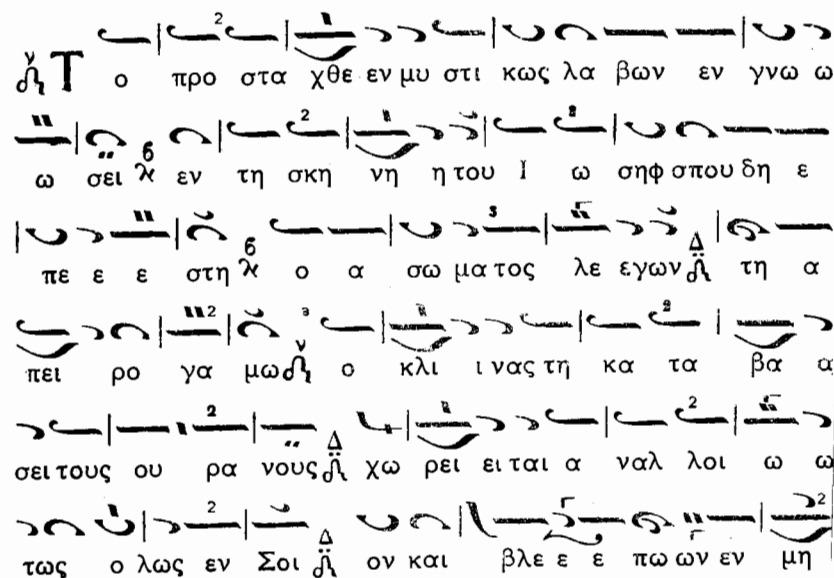
Τὸ Δ': Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἴτα δὲ ψάλλομεν τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀκαθίστου «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς», δις μὲν τὸ ἀργόν, ἅπαξ δὲ τὸ σύντομον.

Δόξα: Τὸ αὐτὸ δ' ἀριστερὸς

Καὶ νῦν: Τὸ σύντομον κατὰ τὴν γραφὴν τῆς ἐξαγγελίας
Κ. Ι. ΠΑΝΑ

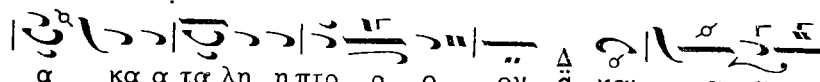
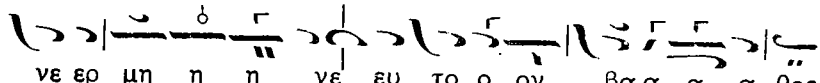
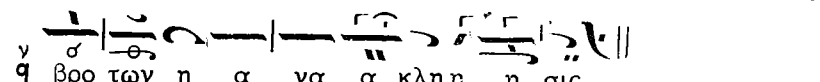

Καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Α' Στάσις τῶν Οἰκῶν. Εἶτα τὸ 'Αργὸν «Τῇ ὑπερμάχῳ» καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Β' Στάσις τῶν Οἰκῶν μεθ' ἣν καὶ πάλιν «Τῇ Ὑπερμάχῳ» σύντομον δίχορον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἴτησιν καὶ ἀναγινώσκειται ὁ 50ος ψαλμὸς «Ἐλέησόν με ὁ Θεός (Σελ. γ). Εἶτα ψάλλομεν τὴν Α' καὶ Γ' ᾠδὴν τοῦ Κανόνος «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» μετὰ τῆς Καταβασίας ἐν τέλει ἐκάστης ᾠδῆς (σελ. ἀπὸ 1—5). Αἴτησις «Τῇ Ὑπερμάχῳ» σύντομον διχορον καὶ ἀναγινώσκειται ἡ Γ' Στάσις τῶν Οἰκῶν. Αὖθις «Τῇ Ὑπερμάχῳ, Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

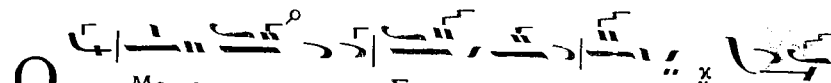
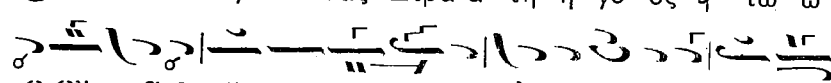
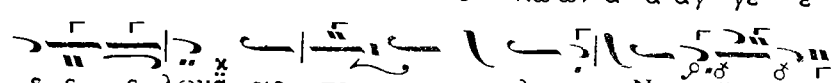
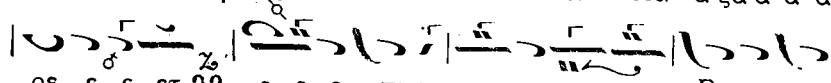
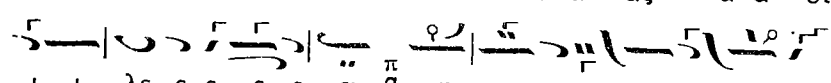
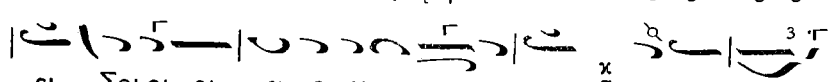
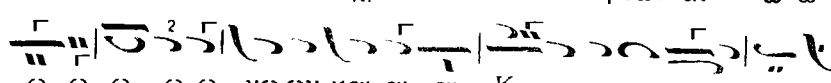
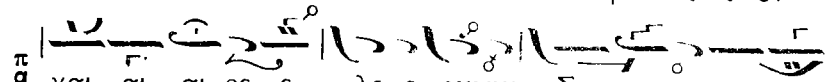
Ἦχος $\frac{L}{q}$ ἐκ τοῦ Κε «Τὸ τάφον σου Σωτήρ» $\frac{x}{\text{C}}$

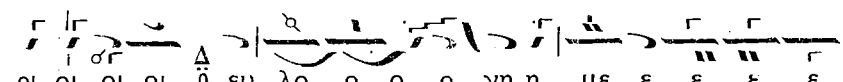
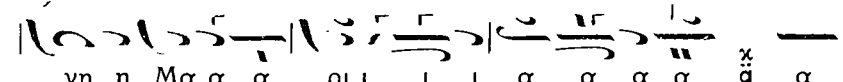
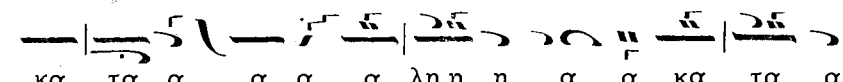
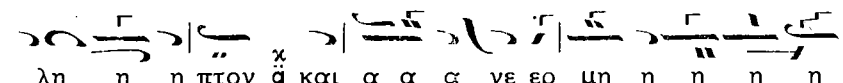
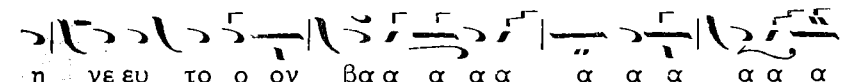
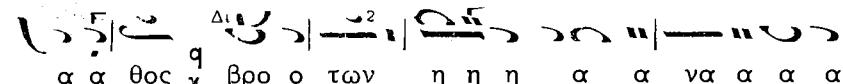
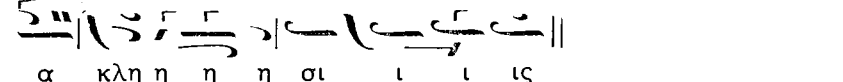

 α κα α τ α λ η η π τ ο α ο ο ν και α α α

 ν ε ρ μ η η η ν ε ευ τ ο ο ο ν β α α α α θ ο ς

 β ρ ο τ ω ν η α ν α α κ λ η η η σ ι ς

Τὸ αὐτὸ παρὰ τοῦ ἐκδότου μὲ βάσιν ΑΝΘΙΜΟΥ ΜΟΥΣΙ-
ΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ, ὡς εἴθισται νὰ ψάληται ἐν Μεσολογγίῳ.

Ἦχος ᾠ Πα ἐκ τοῦ Κε Ρυθ. 4)σημος

 Με ε γ α α α ς Σ τ ρ α α τ η η γ ο ς τ ω ω

 ω ω ν α α υ υ υ υ λ ω ω ν α α γ γ ε ε

 ε ε ε λ ω ν ε ι ς πο ο λ ι ν Ν α α ζ α α α α

 ρ ε ε ε ε τ ε ε ε π ι ι σ τ α α α α ς Β α α σ ι

 ι ι λ ε ε ε ε ε α μ η ν υ υ υ υ υ υ

 ε ι Σ ο ι ο ι ο ι α α χ ρ α α α ν τ ε τ ω ν α ι ω ω

 ω ω ω ω ω ν ω ν και αι αι Κυ υ ρ ι ι ι ο ν

 χ αι αι αι ρ ε ε λ ε ε γ ω ω ν Σ ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι

 ο ι ο ι ο ι ο ι ε υ λ ο ο ο ο γ η η με ε ε ε ε

 ν η η Μ α α α ρ ι ι ι ι α α α α α

 κ α τ α α α α α λ η η η α α κ α τ α α

 λ η η η η π τ ο ν και α α α ν ε ρ μ η η η η η

 η ν ε ευ τ ο ο ο ν β α α α α α α α α α α α

 α α θ ο ς β ρ ο ο τ ω ν η η η α α ν α α α α

 α κ λ η η η η σ ι ι ι ς

Καὶ συνεχίζεται ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου ἀπὸ τῆς Δ' ᾠδῆς
«Ὁ κατήμενος ἐν δόξῃ» μέχρι τῆς ΣΤ' (σελ. 6—13). Εἶτα ψάλλο-
μεν τὴν ΣΤ' ᾠδὴν τῶν δύο Τετραωδίων.

1) Τοῦ Α' Τετραωδίου ᾠδὴ ς! Ἦχος Δι
(Εἰρμός «Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν»).

 γ ι ο ι του Θε ου πρε σ β ευ σα τε υ περ η μ ω ν

 θ λ ο υ ν τ ε ς ο ι μ α ρ τ υ ρ ε ε ε ς και ω ς λ ι θ ο ι εκ

 λ εκ τ ο ι ε π ι γ η ς κυ λ ι ο με ν ο ι ο ι κο δο

 μ ι αν α α πα σαν του ε χ θ ρ ου τε λ ει ως κα τε

στρεψαν και να οι θε ου ζων τος ε χρη μα τι
 ι σα αν

Στιχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἑμᾶς ἱκετεύομεν, τοὺς τὸν δρόμον τὸν καλὸν, τετελεκό-
 τας Μάρτυρες· τὸν τῆς νηστείας δρόμον, τρέχειν ἡμᾶς
 καλῶς ἐνισχύσατε, ἀρετῶν τελειώσει διαλάμποντας.

Στιχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Τοὺς δούλους Σου Δέσποτα, μεταστάντας ἀπὸ γῆς, πρὸς
 Σε τὸν Ὑπεράγαθον, Σῆς Βασιλείας ποιήσον κοινωνούς,
 τῶν Θεῶν Μαρτύρων Σου, ἱεραῖς μεσιτείαις πολυέλεε.

Στιχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ μόνη πανύμνητος, τοῖς ὕμνοισι Σε πιστῶς, ἁμαρτημά-
 των ἄφεσιν, καὶ χαρισμάτων Θεῖαν διανομὴν δοθῆναι
 ἰκέτευε, τὸν Πανάγιον Λόγον Μητροπάρθενε.

2) Τοῦ β' Τετραωδίου ῥοδή 5'. ᾠχος ᾤ ᾠ
 (πρὸς τὸ: «Τοῦ κήτους τὸν προφήτην»).

Ἄ γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η
 μων

Τ ην μνη μην εκ τε λουντες των μαρ τυ υ ρων Κυ
 ρι ω ανα πεμ ψω μεν τους υ υ μνους ση με ερον εν

θε ως ευ φραι νο ο με εε νοι

Στιχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ ξίφη καὶ τὸ πῦρ μὴ πτοηθέντες, θαρροῦντες ἐν τῇ πί-
 στει, Ἀθλοφόροι τυράνους ἐν τούτῳ κατεπλήξατε.

Στιχ. Δόξα πατρί καὶ υἱῷ καὶ Ἁγίῳ πνεύματι.

Τριάδα τοῖς προσώποις ἀνυμῶ Σε Μονάδα κατ' οὐσίαν
 προσκυνῶ Σέ, Πάτερ, Υἱε καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Στιχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ.....

Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων εὐφημία ὑπάρχεις, ὅτι ἔτεκες παρ-
 θένε, Χριστὸν τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

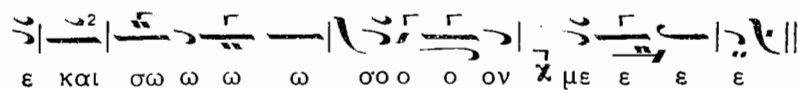
Θανάτῳ τὴν ζωὴν ἀντιλαμβάνοντες, σκιρτᾶτε τὰ οὐράνια οἰ-
 κοῦντες, Ἀθλοφόροι ἑνδοξοὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Στιχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται

Θανάτου καὶ ζωῆς ὁ κυριεύων, τοὺς πίστει μεταστάν-
 τας ἐκ τοῦ βίου, Χριστέ, σὺν Ἁγίοις Σου ἀνάπαυσον.

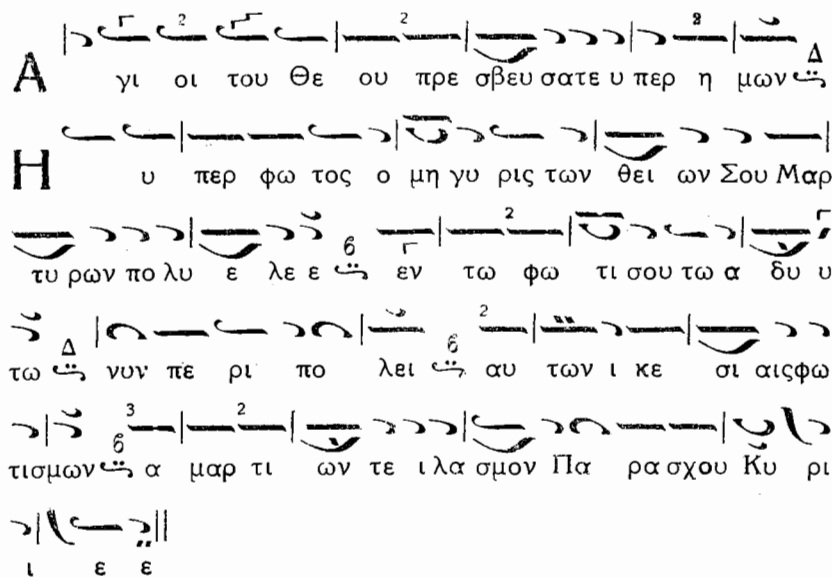
Ὁ Εἰρμός ᾠ ᾠ = Χρόνος ἀργοσύντομος.

Τ ου κη η η τους τον προ φη την ε ε ε λυ υ τρω
 ω σω ε με δε ε ε εκ βυ υ θου ου ου α μα
 α αρ τη μα α α α των α να γα α γε Κυ υ ρι

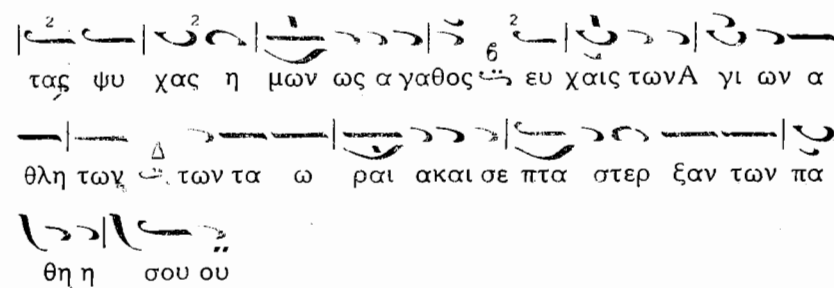
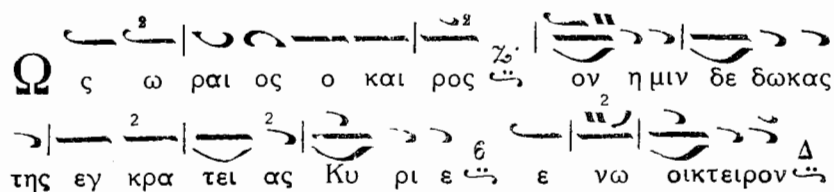

Εἶτα «Τῇ Ὑπερμάχῳ» δίχορον σύντομον καὶ ἀναγινώσκει-
ται ἡ Δ' Στάσις τῶν Οἴκων. Εὐθύς δέ «Τῇ Ὑπερμάχῳ» (χθμα),
τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ
Τριωδίου. Εἶτα ψάλλεται ἡ Ζ' ᾠδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτό-
κου («Οὐκ ἐλάτρευσαν») (σελ. 15) καὶ τῶν δύο τετραωδίας.

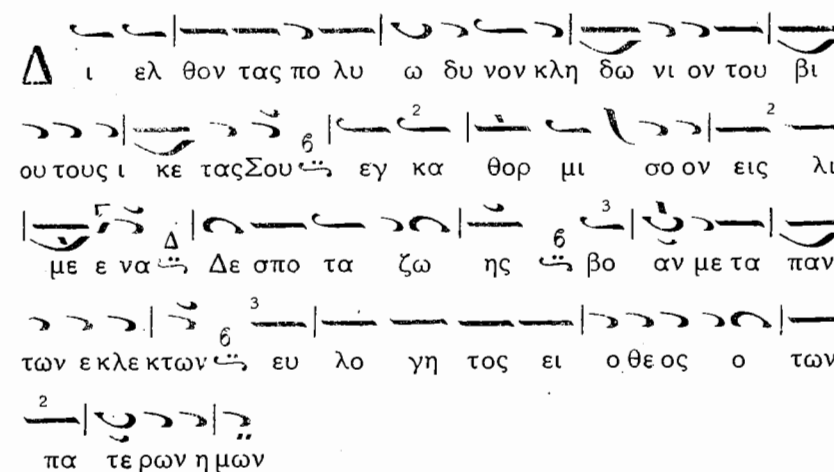
2) Τοῦ α' Τετραωδίου ᾠδὴ Ζ' Ὦχος λ' ἐκ τοῦ Δι.
(Εἰρμός «Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον»).

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

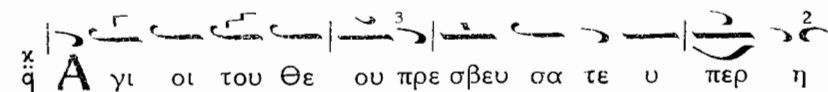
Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τοῦ νόμου τὸν Δοτήρα, Ἀειπάρθενε, κυήσασα ἰκέτευε, τὰς
ἀνομίας ὑπεξᾶραι πάσας ἐν καιρῷ, τῷ νῦν ἐνεστῶτι, τοῖς
καλῶς προαιρουμένοις ἐξασκεῖν, Θείας νηστείας σπουδῇ.

Ἡ Ζ' ᾠδὴ τοῦ δευτέρου Τετραωδίου. Ὦχος λ' ᾠδὴ

μῶν

Εὐλογητός εἶ ο Θεός ο δει εἰ ξας γεν ναι αι
ους ἡ ὑ περ σου α θλου ουντας τους μαρ τυ ρας ο
υ περ ὑ μνη η τος και υ περ ε εν δο ο ο ο ξος

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τοὺς Ἀθλοφόρους πρέσβεις ἡμῖν εἰς
Σὲ παρασχόμενος, ὁ Ὑπερύμνητος καὶ Ὑπερένδοξος.

Στίχ. Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ Ἁγίῳ πνεύματι.

Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ εἰς μὲν τῇ φύσει, προσώποις δὲ τρισὶ
γνωριζόμενος, ὁ Ὑπερύμνητος καὶ Ὑπερένδοξος.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ.....

Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τεχθεὶς ἀσπόρως, καὶ τὴν τεκοῦσαν
δείξας ἀγενεύουσιν, ὁ Ὑπερύμνητος καὶ Ὑπερένδοξος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύ-
ριος.

Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ θῆρας φιμώσας, καὶ σβέσας πῦρ εἰς
δόξαν τῶν Ἁγίων Σου, ὁ Ὑπερύμνητος καὶ Ὑπερένδοξος.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ ἀπὸ θανάτου, εἰς ἄπειρον ζωὴν μετα-
θέμενος, τοὺς πῖσται Σοι ἐν βίῳ λειτουργήσαντας.

Ὁ Εἰρμός. ᾠή

Εὐλογη το ος ει ο ο Θε ε ος ο βλε ε πων
α βυ υσσους ἡ ο κα θη η με ε νος ε πι ι
των χαι ε ρου ου ου βιμ ᾠ ο υ περ ὑ μνη η το
ο ος και υ περ ε ε ε εν δο ο ο ο ξο ο ο

ος

Εἶτα ψάλλεται ἡ Ζ' ᾠδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου «Παῖ-
δας εὐαγεῖς.....» (σελ. 18) καὶ ἐπακολουθεῖ ἡ Η' ᾠδὴ τῶν Τε-
τραφιδίων.

Τοῦ α' Τετραφιδίου ᾠδὴ Η'. ᾠχος λ' ἐκ τοῦ Δι.
(Εἰρμός: «Ἐκ φλογός τοῖς ὁσίοις»).

Α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων
Τ ων α γι ων μαρ τυ υ ρων τα κα τορ θω
μα α ε που ρα νι οι νο ο ες υ περ ε θαυ μα
σαν του των προ σευ χαις τα ε λε η σου Δε σπο τα
εν η μιν πλου σιως θαυ μα στω σο ον οι κτιρμων

Στίχ. "Αγιοι του Θεου, πρεσβεύσατε υπέρ ημών.

Δ

Οί το πῦρ θεία δρόσῳ καταπατήσαντες, Ἀθληταί του Κυρίου
ἀξιοθαύμαστοι, ῥύσατε ἡμᾶς του πυρός του κολάζοντος,
ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, θερμαῖς ἡμῶν πρεσβείαις.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Δ

Ὑπεράγαθε Λόγε τοὺς ἐκδημήσαντας, ἐξ ἡμῶν Ὁρθόδοξους
ζῶης ἀξίωσον, τῆς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγίας λημπρότητος, ταῖς
τῶν καλλινίκων, Μαρτύρων ἱκεσίαις.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δ

Ἰκεσίαις Οἰκτίρμον τῆς Κυησάσης Σε, καὶ ἁγίων Μαρτύρων
καὶ Ἀποστόλων Σου, φώτισον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς του δοξά-
ζειν Σε, ἐν ἀγαλλιάσει, ψυχῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Του β' Τετραφδίου ᾠδὴ Η', Ὕψος 8 ᾠδὴ 8

Α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η
μων

Χ ο ροι μαρ τυ ρων α γι οι μνη σθη τε των πο
θω α νυ μνουουντων η μας και υ περ υ ψου
ουντων Χρι στον εις τους αι ω ω ω ω ω νας

Στίχ. "Αγιοι του Θεου, πρεσβεύσατε υπέρ ημών.

x
q

Εἶφει τυμπανιζόμενοι, ἔχαιρον οἱ Μάρτυρες, ὑμνοῦντες Χρι-
στὸν, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν πατέρα υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.
Ξενοπρεπῶς μερίζεται, ἡ Τριάς, καὶ μένει ἀμερῆς ὡς Θεὸς
Ἦν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

x
q

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ,.....

Παρθένος βρέφος τέτοκε· Θεὸς γάρ ἐκ ταύτης ἐννηθρώπησε.
Πᾶσα σάρξ ὑμνεῖτω Αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

x
q

Στήλαι ἀνδρείας ὤφθησαν, πῶσιν διαβόλου θριαμβεύοντες
οἱ Μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

x
q

Τὸν Ἀβραάμ κολπώσασθαι,, ἀξίωσον Κύριε τοὺς δούλους
Σου, πίστει μεταστάντας, πρὸς Σε καὶ τῇ ἐλπίδι.

Ὁ Εἰρμός 8 ᾠδὴ 8

Α ι νου μεν Ευ λο γου ου μεν και προ σκυ νου ου μεν
τον Κυ ρι ον τον ποι η την της κτι σε ως
ον φριτ του σιν α αγ γε λοι υ μνει ει τε λα
οι και υ περ υ ψου ου τε εις παν τας τε υ αι
ω ω ω ω ω να α α α ας

Εἶτα ψάλλεται ἡ Θ'. ᾠδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου «Ἀ-
πας γηγενῆς» (σελ. 21) καὶ ἐπακολουθεῖ ἡ Θ'. ᾠδὴ τῶν τετρα-
φώνων.

Τοῦ α' Τετραφώνου ᾠδὴ Θ'. ᾠχος λ̣ ἐκ τοῦ Δι.

(Εἰρμός: «Θεὸν ἀνθρώποις»)

Α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υπερ η μων
Ω ς φως ως η η η λι ος α α να τει λαντες
πα σαν την γην α κτι σινευ σε βει ας οι μαρ τυρες και
λαμ πα σι θαυ μα τωνε φω τισαν και της πο λυ
θε ι ας σκο ο ο τος η φα νισαν ων ταις
ι κε σι αις ο Θε ος η μας ε λε η η
σο ον

Στίχ, Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στρατὸς Μαρτύρων ἀκαταγώνιστος, πάντας ἡμᾶς ἐνίσχυσαν
καλῶς ἀγωνίσασθαι, καὶ τελέσαι Νηστείας τὸ στάδιον, ὅ-
πως ἐνθέου βίου ἔργα τελέσαντες, μέτοχοι γενώμεθα ζωῆς, ἀ-
γαλλιώμενοι.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Ἡ Σὴ φθασάτω Χρηστότης Κύριε, τοὺς ἐξ ἡμῶν φρικῶδει με-
ταστάντας κελεύσει Σου· κυκλωσάτω αὐτοὺς Σοῦ τὸ ἔλεος

καὶ καθοδηγήσάτω πρὸς τὰ σκηνώματα, τὰ καταυγαζόμενα φω-
τί, τῷ τοῦ προσώπου Σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωνὴ Ἀγγέλου βουλής τὸν Ἀγγελον, τῆς τοῦ πατρὸς ἀρρή-
τως Θεοτόκε ἐκύησας. Τὰς φωνὰς οὖν τῶν δούλων Σου
πρόσδεξαι. ἅς ἐν τῷ τῆς νηστείας χρόνῳ προσάγομεν· καὶ ταύ-
τας προσάγαγε Θεῷ, ὥσπερ θυμίαμα.

Τοῦ β' Τετραφώνου ᾠδὴ Θ'. ᾠχος λ̣ ᾠ̣ ᾠ̣

(Εἰρμός: «Ἡσαΐα Χόρευε»)

Α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υπερ η
μων
Τ ε λουν τες πα νη γυ ριν Μαρ τυ ρι κων ση η
με ρον λα οι ᾠ̣ σκιρ τη η η σω μεν εν ω δαις
μελ ποντες Χρι στω τω αθλο θε τη σαν τι καιτας νι
ι κας κα τα ατων εχ θρων του τοις πα ρε χον τι
ι ον εν υ μνοις με γα λυ υ νο ο ο ο μεν

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ νυξι ξεόμενοι, καὶ τιμηθέντες, ξίφει μεληδόν, συνήφθητε
τῷ Χριστῷ ἀγαπητικῶς, πανεύφημοι Μάρτυρες. Διό καὶ
νῦν, ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἀγαλλόμενοι, ὑπὲρ πάντων ἱκετεύσατε.

Στίχ. Δόξα πατρί καὶ υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὁμοουσιότητι, ἀνυμνῶ Σε, ἄναρχε Τριάς, σεπτὴ ζωαρχικὴ,
ἄτμητε Μονάς· Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, καὶ γεννητὴ, Λόγε καὶ
Υἱὲ, Πνεῦμα ἅγιον, ἡμᾶς σῶσον τοὺς ὑμνοῦντάς Σε.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ.....

Ὑπὲρ νοῦν ὁ Τόκος Σου, θεομητορ· ἄνευ γάρ ἀνδρὸς, ἡ σύλ-
ληψις ἐν Σοι, καὶ Παρθενικῶς, ἡ κύησις γέγονε· καὶ γάρ
Θεὸς, ἐστὶν ὁ Τεχθεὶς· Ὁν μεγαλύνοντες; Σὲ παρθένε μακάρι-
ζομεν.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσε ὁ Κύριος.

Τὸ γενναῖον στράτευμα, τοῦ Ἄνακτος, πάντων καὶ θεοῦ, τοὺς
Μάρτυρας ἐν ᾧδαῖς, στέψωμεν λαοί· αὐτοὶ γάρ ἐνίκησαν,
δαιμονικὰς φάλαγγας σαφῶς· οὓς ἀναμέλποντες, τὸν Δεσπότην
μεγαλύνομεν.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ὅταν πᾶν τὸ πλάσμα Σου, ἀναστήσης, κρίνεσθαι Χριστὲ, οὓς
προσελάβου καὶ νῦν, δούλους Σου πιστοὺς, ἐλέησον ἀγ-
γνωθι, τὰ ἐν βίῳ, πταίσματα αὐτῶν, καὶ σὺν Ἀγίοις Σου, ἀ-
ναπαύων εἰς αἰῶνας αὐτοὺς.

Ὁ Εἰρμός

Ἡ σα ι α χορευ ε η η παρ θε ε νος
ε ε σχεν εν γα στρι και ε τε κεν υι ον τον Εμ
μα νου ηλ θε ο ον τε και αν θρω πονα να το
λη η ο νο μα αυ τω ον με γα α λυ νο ντες την

παρ θε νον μα κα ρι ι ζο ο ο ο με ε ε
εν

Ἡ Αἰτήσις καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον
(Πρὸς τὸ: «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε»).

Ἦχος Δι. Ρυθ. 4)σημος μετ' ἐξαιρέσεων.

Τ ο απ αι ω ω νος Ση η η με ρον γνω
ρι ζε ται αι μυ στη η ρι ον ο του Θε ε ου
Θε ος λο ο γος υι ος παρ θε νου ου Μα ρι ι ας
δι ευ σπλα γχνι ι αν γι ι νε ται και χα α
ρας ευ εα γε ε λι α ο Γα βρι η η η η λ
προ ος φθε εγ γε ται Χαι ρε η Μη τη ηρ Κυ ρι
ι ου ου Δις.

Εἰς τοὺς Αἰνους. Ἦχος

ε ε α α α α α σα πνο ο ο ο η αι
νε σα α τω ω το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι
Κ Ι. ΠΑΝΑ-Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

νυ υ υ υ υν και α α ει ^Δ και εις τους αι ωω
 νας τωων αι αι ω ωω νωων α α α μην ^π
 λω ω ωςσαν η ηην ουουκ ε ε ε ε γνω^Δ η
 ηκουου σε εν η θε ε οο τοο ο ο κος ^π ε λα
 λει γαρ προς αυ των ο Αρ χαγ γε ελος ⁶ του Ευ αγ
 γε λι σμουουταα α ρη η η η μαα α α τα ^π
 σθεν πι στωςδε ξα με ε ε νη τοον α σπαασμον ^Δ
 συν ε ε λα α α βε εε ε ε σε τον προ αι ω
 ωω νι ι ι οον θε ε ε ον ^π δι ο ο ο
 ο και η η μεις ^Δ α γαλ λο ο με ε νοι βο ο
 ω ω ω ω ωω ω ω με ε ε ε βο ο ω ω
 με ε εν Σοι ^Δ ο εξ αυ τη ης σαρκω θεις α τρε
 ε πως θε ε ος ^Δ ει ρη νην τω κο σμω ω δω ρη

η ^Δ σαι αι ^Δ και ταις ψυ χαις η μωων το με γα
 ε λε ε ο ος

Δοξολογία Μεγάλη—Τὸ Ἀπολυτίκιον «Τὸ προσταχθὲν μυστι-
 κῶς...» (Σελίς 90) Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις.—

Διὰ τὸ μακρὸν ὁμῶς τῆς Ἀκολουθίας εἴθισται νῦν νὰ ψάλλη-
 ται σύντομος Δοξολογία εἰς τὸν Ἦχον τοῦ Δοξαστικοῦ.
 Οὗχ' ἦτον παραθέτομεν τὴν, ὑπὸ ΑΝΘΙΜΟΥ ΑΡΧΙΔΙΑΚΟ-
 ΝΟΥ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ, († 27—
 12—1879) ἀργοσύντομον καὶ πολὺ ὥραϊαν Δοξολογίαν καὶ δι'
 ἄλλας ἑορτάς, κατὰ τὴν ὁρθὴν γραφὴν καὶ ρύθμιν ὑπὸ τοῦ
 ἐκδότου Κ. Ι. ΠΑΝΑ.

Ἦχος ⁶ ἐκ τοῦ Βου ⁶ Ρυθ. 4) σημος μετ' ἐξαιρέσεων. *

ο ο ξα α σοι τω ⁶ δει ξαν τι το φως ⁶
 Δοξα εν υ ψι ι στοις Θε ω ⁶ και ε πι γης ει
 ρη η η νη ⁶ εν αν θρω ποις ευ δο κι ι ι
 α

νου μεν Σε ευ λο γου μεν σε ^Δ προ σκυ νου ου
 με ε εν σε ⁶ δο ξο λο γου ου με ε εν σε

* Ο Δεύτερος Ἦχος με κυριεύουσιν κατάληξιν εἰς τὸν Βου
 (⁶) ἐν τῇ Ἀσιατικῇ μουσικῇ ὀνομάζεται «Χουζάμ».

ε² ευ χα ρι στου μεν σοι Δ δι α την με γα

α λην σου δο ο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βασι λευ ε που ρα νι ε Θε

ε πα τερ παν το κρα α α τωρ Κυ ρι ε υι ε

μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε και α α γι ν

ον πνε ε ευ μα και α α γι ον πνε ε ευ

μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε ου

ο υι ο ος του πα τρος ο αι αι αι ρων την

α μαρ τι ι αν του κο ο ο σμου ε λε η

σον η μας ο αι αι αι ρωντας α μαρ τι ι ας του

κο ο ο σμου

Π ρο οδε ε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εκ δε ξι ω ων του πα τρος και ε

λε η σον η μας η μα α ας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο

νος Κυ ρι ος Ι η σου Χρι στο ος εις δο ο ο

ξαν Θε ου πα τρος α μη ην μη η ην

Κ α θε κα στηνη με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε σω το ο νο μα α α σου εις τον αι

ω ω ω ω ω να και εις τον αι ω να του αι

ω ω ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα α αυ τη α να μαρ τη η η η η του

ους φυ λαχ θη ναι η μα ας

Ε υ λο γη το ος ει ει ει ει Κυ ρι ε

ο Θε ος των πα τερων η μων και αι
 νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον το ο
 νο μα α α α σου εις τους αι ω νας α
 μη ην
 ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ ημας
 κα θα α α πε ε ρ ηλ πι ι σαμεν ε πι Σε
 Σε ε ε
 Ε υ λο γη το ος ει ει ει ει Κυ ρι ε δι
 δα ξο ο ο ον με τα δι και ω μα τα α
 σου εκ τριτου
 Κυ ρι ε κα τα φυ γη η ε γε νη η θης η
 μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα
 Κυ ρι ε ε λε η σο ο ο ο ον με ι

ασαι την ψυ χη η ην μου ου ο τι η μαρ το ο
 ον σοι
 Κυ ρι ε προς σε κα τε φυγον δι δα ξο ο
 ο ο ον με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο
 τι σου ει ει ει ο Θε ο ος μου
 Ο τι ι ι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω
 τι ι ι σου ο ψω ω με θα φω ως
 Πα ρα α α τει ει ει ει νον το ε λε
 ο ο ος Σου ου τοις γι νω σκου σι ι ι σε
 Α γι ος ο Θε ο ος Α γι ος Ι σχυ ρος
 Α γι ος α θα να τος ε λε η σον ημας ε
 λε η σον η μα α ας
 Δ ο ξα πα τρι ι και υι ω και α γι ω

πνευ μα τι ⁶ K αι νυ υν και α ει και εις τους
αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α
μη η ην ⁶

A γι ος α θα να τος ε λε ησον η μα α ας
Ἀσματικόν
χ ⁶ A α γι ι ι ο ο οος ο ο Θε
ι ι σχυ

ε ε ε ο ο ο ος
υ υ υ ρο ο ο ος

A α γι ι ι ος α θα α α α να α α
α α τος ε λε ε η η η σον η η μα α α α
Τὸ Ἅγιος ἀθάνατος καὶ ἄλλως:
α α α α ας

A α γι ι ι ι ος α θα να α το ο
ος ε λε ε η η η σον η η μα α α α α
α α α α ας

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον: «Τὸ προστα-
χθὲν» (Σελ. 90) «Τῇ Ὑπερμάχῳ...» (Σελ. 38), Ἀπό-
στολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως,
«Ἄπας γηγενῆς...» Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου...»,
Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.—

ΔΟΞΑΣΤΙΚΑ ΕΚ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ.

Τῇ Ἐ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν «Δόξα...» τῶν Αἰώνων
ὑπὸ τοῦ ἐκδότου Κ. Ι. ΠΑΝΑ.

Ἦχος ᾠ Πα. Ρυθμὸς 4)σημος μετ' ἐξαιρέσεων.

π q ² ε ε ε ^{π q} Δ ο ο ο ξα πα τρι ι και αι
αι αι υι ω ω και α γι ι ι ι ω πνε ε
ε ε ευ μα α α α τι
Ο υκ ε ε ε ε ε ε στι ιν η βα σι
λει ει α α α α του ου Θε ε ου ου ου q βρω ω
ω ω ω σι ις και αι αι πο ο ο ο ο ο σις q αλ

λα α δι και ο συ υ υ υ υ νη και
 α α α και α α σκη η σι ι ι ι ις συ υ
 υνα γι ι α α α σμω ω ω ω ω ο οθεν
 ου δε πλου ου σι ι ι ι ι οι οι ει σε λε ευ
 σονται ε εν α α αυ τη η η αλ λο ο ο ο ο ο σοι
 τους θη σαυ ρου ου ους α α αυ των η η εν χερ σι πε νη
 η η η η των η η α πο τι ι ι ι ι ι ι
 θε εν ται η ταυ τα και Δα βιδ ο ο προ ο ο φη
 η η της δι δα α α α σκει λε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε γω ω ω ω
 ων η δι ι και αι ο ο ος α α νηρ η η ο ε
 λε ω ω ω ω ω ο ο λην τη η ην η η η με
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ραν η ο κα τα τρυ φων

του Κυ ρι ι ι ου ου ου η και τω ω ω φω ω τι πε ρι πα
 τω ω ω ω ω ω ο ο ος ου μη η προ σκο ο ο ο ο
 ο ο ψη η τα αυ τα δε πα α αν τα προς νου θε σι
 ι αν η μω ω ω ν γε ε γρα α α πται η οπως
 νη στε ε ε ευ ο ο ο ο ο ον τες Χρι στο ο ο τη
 τα α α ποι η η η η η η σω ω ω ω μεν η
 και δω η η μι ιν Κυ υ ρι ι ο ο ος η αν
 τι ι ι ι ι ι των ε πι ι γει ει ει ει ω ω ω ω Δ
 τα ε που ρα α α α α α α νι ι ι ι ι α
 α α α

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

«Δόξα και νῦν....» τῶν Αἰνῶν, μελοποιηθέν ὑπὸ τοῦ
ἐκδότου Κ. Ι. ΠΑΝΑ.

Ἦχος ᾠ Πα Ρυθμός 4) σημος μετ' ἐξαιρέσεων.

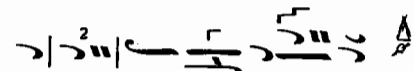
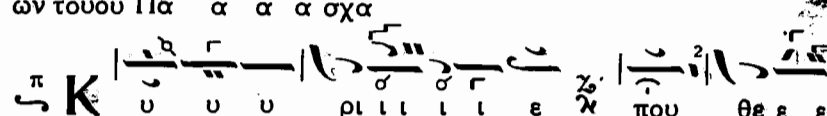
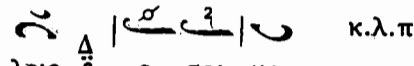
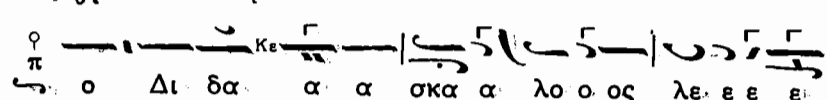
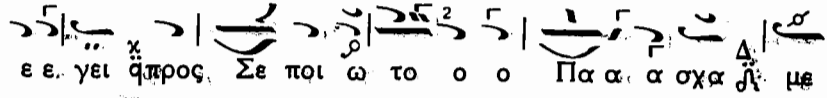
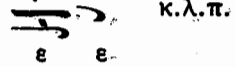
ε ε Δ ο ο ο ο ο ο ο ο ξα πα α α

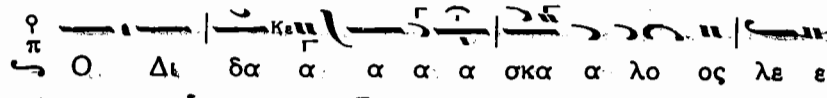
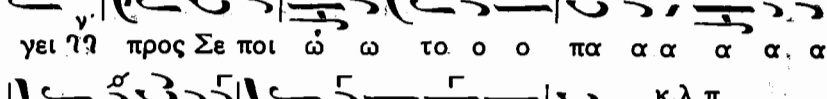
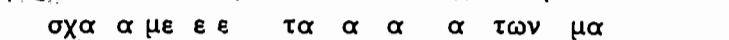
τρι ι ι ι ι ι και αι αι υι υι ω Δ και α ο
 γι ι ι ι ι ι ω ω πνε ε ε ευ μ
 α α α α α α α τι π
 Κ αι νυ υ υν και α α ει Δ και εις τους αι αι ω
 ω ω ω ναστων αι ω ω ω νων α α α α
 μην π
 Π ρο ο ο ε ε εξ η η η με ε ε ρω ων
 ων τουου πα α α α α α α σχα χ ηλθεν Ι η σου
 ου ους εις Βη η η θα α νι ι ι ι ι ι αν π και
 προ ση η η ηλ θον α αυ τω ω χ οι μα θη ται αι
 α αυ τουου ου Δ λε ε ε γον τε ες α α α
 αυ τω ω ω ω π Κυ υ υ ρι ι ι ι ε χ
 που Θε ε ε λεις ζ ε τοι μα σω με ε ε ε

εν Σοι οι οι φα γει ει ειν το Πα α α α
 α σχα π ο δε α πε ε ε στει ει λε εν α
 αυ του ους α πελ θε ε τε ζ εις την α πε εν αν
 τι ι κω ω ω μην χ και ευ ρη σε τε α αν θρω ω
 πον Δ κε ρα μι ον υ δα το ο ος βα στα α
 α α α ζοο ο ον τα Δ α κο λου θη σα σ τε
 ε ε α α αυ τω Δ και τω οι κο δε σπο ο
 τη η ει ει πα α α τε π ο Δι δα α
 α α α σκα λο ο ος λε ε ε γει χ προς σε ποι ω το ο
 Πα α α α α α α σχα Δ με ε ε ε ε τα α
 α των μα α α θη η τω ω ω ω ν μου ου ου ου

Ἑτεραι θέσεις

Π ρο ο ο ε ε εξ η η η με ε ε ρω ω

 ων τουου Πα α α α σχα

 π Κ υ υ υ ρι ι ι ι ε που θε ε ε

 λεις ε τοι μα

 ο Δι δα α α σκα α λο ο ος λε ε ε ε

 ε ε γει προς Σε ποι ω το ο ο Πα α α σχα με

 κ.λ.π.
 ε ε

 ο Δι δα α α α α σκα α λο ος λε ε

 γει προς Σε ποι ω ω το ο ο πα α α α α α

 κ.λ.π.
 σχα α με ε ε τα α α α των μα

Ἐγγραφον ἐν Πάτραις κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον 1957.

Κ. Ι. ΠΑΝΑΣ.

Καθηγητὴς Βυζαντινῆς Μουσικῆς
ἐν τῇ Ἀρσακείῳ Παιδαγωγικῇ Ἀκαδημίᾳ Πατρῶν

ΤΕΛΟΣ

Καὶ τῷ Α. καὶ Ω. Ἀτελευτήτῳ Θεῷ Δόξα, παρ' Αὐτοῦ δέ
φωτισμός καὶ ἔλεος πᾶσι τοῖς ἐτυγχάνουσιν.—

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΑΣΜΑΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΙΚΩΣ
ΔΙΑ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΗΤΟΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

- 1) Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει καὶ λήξει τῶν μαθημάτων ἐν τοῖς
Σχολείοις.
- 2) Ἀναστάσιμα Ἀπολυτίκια καὶ
- 3) Ἀπολυτίκια τοῦ ἐνιαυτοῦ τῶν κυριωτέρων ἑορτῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΑΡΞΕΙ ΚΑΙ ΛΗΞΕΙ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ
ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΧΟΛΕΙΟΙΣ

Ὁ Διάκονος: Εὐλόγησον Δέσποτα

Ὁ Ἰερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς πεντηκοστῆς

Ἦχος λ β ἐκ τοῦ ϩ ϩ Ρυθ. 4)σημος μετ' ἐξαιρέσεων.

A μὴν δὲ Ε υ λο γη τος ειΧρι στε ο Θε ε ος

η η μωνδ¹ ο παν σο ο φους τους α λι εις ανα

δεῖ ξας ^Δ q κα τα πεμ ψασαυ τοις το πνευ μα το ο Α

ὁ
 γι γ ον δ³ και δι αυ των την οι κου με νην σα γη

$\overline{\text{—}}^2 | \text{~}^3_\Delta \text{~} | \overline{\text{—}}^3 | \text{~}^2 | \text{~} | \text{~}^2_\sigma | \text{~}^1 |$
 νευ σας ρ φι λανθρω πε δο ξα α σοι

Ἰδιόμελον τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Πεντηκοστῆς

Ἰδιόμελον τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Πεντηκοστῆς

Ἦχος $\frac{4}{\flat}$ Πα. Ρυθ. 4)σημος μετ' ἐξαίρέσεων.

π_q $\frac{2}{\epsilon}$ $\frac{2}{\epsilon}$ $\frac{2}{\epsilon}$ π_q $\alpha\upsilon$ $\tau\alpha$ $\chi\omicron$ $\rho\eta$ $\gamma\epsilon\iota$ $\tau\omicron$ $\pi\nu\epsilon$ $\epsilon\upsilon$ $\mu\alpha$

το α α α γι ι ον ρ βρυ ει προ ο ο φη η

τει ει ας ἡ I ε ρε αας τε ε λειει οι ἡ αγραμ

μα τους σο φι α αν ε δι ι ι ι ι δα α α α ξεν π 9

α λὶ εἰς θεο- λο- ογους α νε δει ει ξεν

ὁ λονσυγκροτει το οον Θε ε σμο ο ον της Ε ει

κλή σι ι ι ι ας π ο μο ου σι ε και ο μο

θρονε τω πα τρι και αιτω υι ω ιησα α ρα

α κλη τε δο ο ο ο ο ξα α α σοι

Ἀπολυτίκιον τοῦ Πολιούχου τῶν Πατρῶν
Ἀγίου Ἀνδρέου ἡ (ἐκάστης πόλεως ἡ χώρας ὁ πολιούχος).

Ἦχος Δι. Ρυθ. 4)σημος μετ' ἐξαιρέσεων.

Ω ς των Α πο στο λων πρω το κλητος και του κο

ρυ φαί ου αυ τα αδελφος τω Δε σπο τη των ο

λων Αν δρε α ι κε τευ ε ει ρη η νην τη

οι κου με νη δω ρη σα σθαι και ταις ψυ χαις η

$\underline{\text{—}}^1 \mid \text{C}^2 \mid \text{E}^3 \mid \text{—} \mid \text{—} \parallel$

μὼν το μέγα ε ε ε λε ος

Θεοτοκίον Δόξα, καὶ νῦν...

Ἦχος ᾠδῆς Νῆ Ρυθ. 4)σημος μετ' ἐξαιρέσεων.

ε ὁ ξα πα τρι ι και υι ω και α
 γι ω πνευ μα τι και νυ υν και α ει και
 εις τους αι ω νας τω ναι ω νων α μην
 α να γι ι α θε ο το ο κε παρ θε
 νε των χει ρων ημων τα ε ε ερ γα κα τευ
 θυ νον και συ γω ρη σιν των πται σμα α των η
 μων αι τησαι εν τω ψαλλειν η μας των Αγ γε ε
 λων τον υ μνο ο ο ο ο ο ο ν

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.....

Ὁ Χορὸς: Τὸ Τρισάγιον.

Ἦχος Δι Ρυθμ. 4)σημος

μην α γι ι ι ο ο ος ο ο

ο ο θε ο ο ο ο ο ος Α α γι ι ι ο ο ος
 ι ι ι ισχυ ρο ο ο ο ος Α α γι ι ι ος α
 θα α να α α α τος ε λε ε ε η σο ο
 Δις
 ον η μα ας

Τὸ τρίτον

γι ος ο θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ος α γι ος ι ισχυ ρο ο ο ο ος
 α γι ι ι ος α θα α να α α α τος ε
 λε ε ε η σο ο ον η μα ας
 ο ξα πα τρι και υι ω και α γι ω πνε ε ευ
 μα τι και νυ υν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην
 α γι ι ι ος α θα α να α α α τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

Ὁ Διάκονος: «Δύναμις»

ε ε Δ υ υ να α α α μιν Α α γι
ι ι ο ο ος ο ο ο ο θε ο ο ο ο ο ος
Α α γι ι ι ο ο ος ι ι ι ι σχυ ρο ο ο
ο ο ος Α α γι ι ι ος α θα α να α α
α τος ε λε η σον η μα α ας

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν

Ὁ Ἀναγνώστης: Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ
καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Στίχ. Δράξασθε παιδείας μήποτε ὀργισθῇ Κύριος.

Ὁ Διάκονος: Σοφία.

Ὁ Ἀναγνώστης: Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ
Ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἀναγνώστης.

Ἀδελφοί, τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δειξάτω ἐκ τῆς
καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραΰτητι σοφίας. Εἰδὲ
ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατα-
καυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. Οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ
σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώ-

δης. Ὅπου γάρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν
φθῶλον πρᾶγμα. Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστίν,
ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπιεικὴς, εὐπειθής, μεστή ἐλέους καὶ καρπῶν
ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος. Καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύ-
νης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.

Ὁ Χορὸς. Ἦχος Δι

Α λ λη λου ου ια Α λ λη λου ι ι α
Α λ λη η λου ου ι ι α α α α α α

Ἡ δευτέρα φωνὴ δύο φωνῆς χαμηλοτέρα, ἐάν ὑπάρχῃ.

Ὁ Διάκονος: Σοφία ὀρθοί ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐ-
αγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

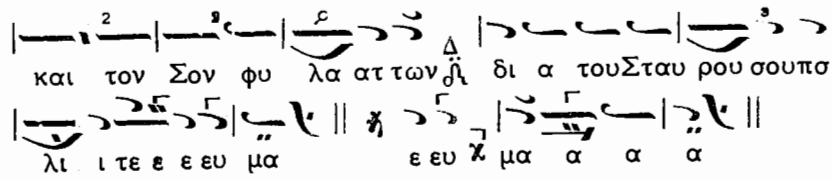
Ὁ χορὸς Α' αι τω πνευ μα τι σου
Βι αι τω πνευ μα τι σου

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
Ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν

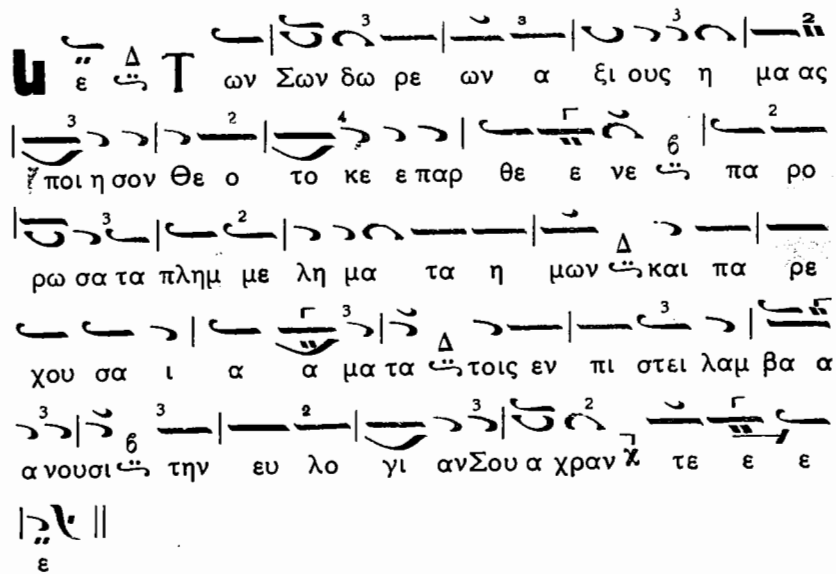
Ὁ Ἱερεὺς:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς τοῦ Ἰησοῦ κατ' ἔτος
εἰς Ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν
δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς
ἑορτῆς καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφει αὐ-
τοὺς ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνω

Εἶτα ραντίζων σταυροειδῶς, ὁ χορὸς ψάλλει τὸ κάτωθι:

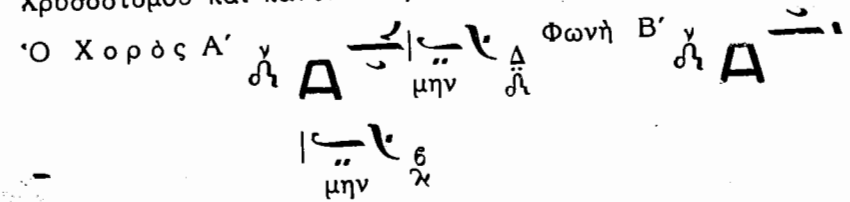
Ἦχος Δι. Ρυθ. 4)σημος μετ' ἐξαιρέσεων.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ἡ πηγὴ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως, ὁ τὸν Σολομῶντα σοφίαν διδάξας καὶ διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ παναγίου πνεύματος τοὺς ἁγίους κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου διδασκάλους καὶ Ἀποστόλους ἀναδείξας, σὺ Κύριε, ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἐνταῦθα διδασκόντων καὶ διδασκομένων τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας καὶ τὸ φῶς σου τὸ ἀίδον· δὸς αὐτοῖς πνεῦμα σοφίας, πνεῦμα συνέσεως· φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ψυχῶν αὐτῶν εἰς τὸ εἰδέναι αὐτοὺς καὶ ποιεῖν τὸ θέλημά σου·

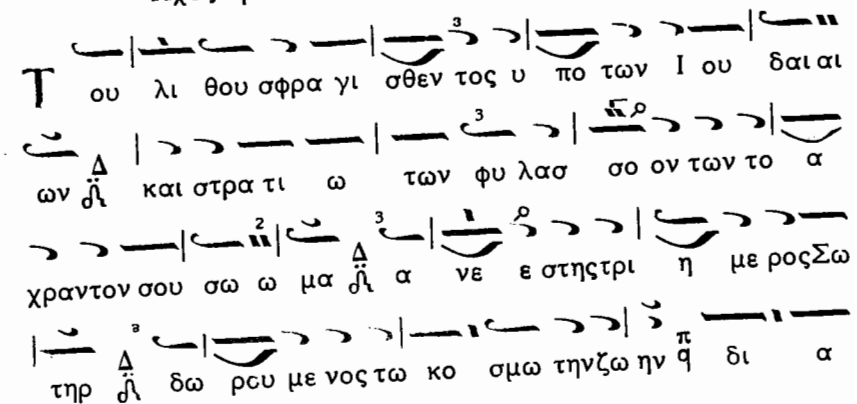
υἱοὺς φωτὸς ἀνάδειξον αὐτοὺς, ἐν παντί ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντας καὶ ὑψανομένους διὰ τῆς ἁνωθεν σοφίας, πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας σου Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων Ἱεράρχων καὶ Οἰκουμενικῶν διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ πάντων Ἀγίων.

ΤΑ ΟΚΤΩ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος Πά. Ρυθ. 4)σημος μετ' ἐξαιρέσεων

του το αι δυ να αμειζτωνουρα νων ε βο ο
 ων Σοι ζω ο δο οτα q δο αξα τη α να στα σει
 σου Χρι στε δ ο ο ξα τη βα σι λει ασου δ ο ξα
 τη οι κο νο μι ασου μο νε φι λα αν θρω ω ω πε

*Ηχος Δι. Ρυθ. 4)σημος μετ' εξαίρέσεων.

Ο τε κα τη ηλ θες προστον θανατον η ζω η η
 α θα α να τος το τε τον α δην ε νε εκρω
 σας τη α στρα πη της θε ο ο ο τη τος ο τε
 δε και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α
 νε εστη σας πα σαι αι δυ ναμειζτων ε που ρα
 νι ων ε κρα αυ γαζον ζω ο δο τα Χρι στε οθε
 ος η μων δο ο ο ξα σοι

*Ηχος q Γα q. Ρυθ. 4)σημος μετ' εξαίρέσεων.

Ε υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γαλ λι α
 σθωτα ε ε πι ι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα α
 τος εν βρα χι ο νι αυτου ο κυ ρι ος ε πα
 τη σε τω θα να α τω τουν θα α να α τον πρω το ο το
 κος των νεκρων ε γε νε το εκ κοι λι ας α α
 α δου ε ρυ σα το η μας και πα ρε σχε τω
 κο ο σμω το με γα ε ε λε ε ος

*Ηχος Δι. Ρυθ. 4)σημος μετ' εξαίρέσεων.

Τ ο φραι δρον της α να στα σε ως κη ρυγμα εκ του αγ
 γε λου μα θου σαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
 και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πο ρ ρι ι ψα
 σαι τοις α πο στολοις καυ χω με ναι ε λε γον

ε σκυ λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε
ος Δ δω ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε
ος

*Ηχος λ̣ ᾠ Πά $\frac{\delta}{\kappa\epsilon}$ Ρυθ. 4)σημος μετ' ἐξαιρέσεων.

Τ ον συ να να ρ χον λο γον πα τρι και πνευ μα τι ᾠτον
εκ παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι ι αν η
μων γγ α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω
μεν ᾠ ο τι ηυ δο κη σε σαρ κι γγ α νελ θειν εν τω
σταυρω και θα α να τον υ πο μει ναι ᾠ και ε γει
ραι τους τε θνε ω ω τας εν τη εν δο ξω α να
στα α σει αυ του

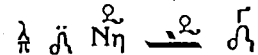
*Ηχος λ̣ ᾠ Δι. Ρυθ. 4)σημος μετ' ἐξαιρέσεων.

Α γ γε λι και δυ να α α μεις ε πι ι το μνη

μα σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θη σαν και
ι στα το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α
χραντο ον σου σω μα ε σκυ λευ σαστον α δην μη πει
ρα σθεις υπ αυτου υ πην τη σας τη παρ θε νω δω
ρου μενος την ζω ην ο α να στας εκ των νε κρων Κυ
ρι ε δο ξαα σοι οι

*Ηχος Γα Ρυθ. 4)σημος μετ' ἐξαιρέσεων.

Κ α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον ᾠ
η νε ω ξας τω λη στη η τον πα ρα δεισον ᾠ των μυ
ρθ φο ρων τον θρη νον με τε βα λες ᾠ και τοις
Σοις απο στο λικη ρυ υτ τειν ε πε τα ξας ᾠ ο
τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε ος ᾠ πα ρε χων τω
κο ο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Ἦχος Ἀ Νη Ρυθ. 4)σημος μετ' ἐξαιρέσεων.

Ε ξ υ ψους κα τηλθες ο ο ευ σπλα αγχνος τα
 φην κατε δε ξωτρι ι η με ε ρον ι ι να η
 μας ε λευ θε ρω σητων πα θων η ζω η
 και η α να στα σις η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α
 σοι

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΕΝΙΑΥΤΟΥ

Εἰς τὴν Ἡ' Σεπτεμβρίου Τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος Ἀ Δι. Ρυθ. 4)σημος μετ' ἐξαιρέσεων.

Η γεν νη σις σου θε ο το κε χα ραν ε μη νυ
 σε πα ση τη οι κου με ε ε νη εκ Σου γαρ
 α νε τει λεν ο η λιος της δικαι ο συ υ νης
 Χρι στος ο Θε ος η μων και λυ σαστην κα τα ραν
 ε δω κε την ευ λο γι ι ι αν και κα тар γη

σας τον θα ανα τον ε δω ρη σα το η μιν ζω
 ην την αι ω νι ον

Εἰς τὴν 14ην Σεπτεμβρίου, Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Ἦχος Ἀ Πα. Ρυθμός 4σημος μετ' ἐξαιρέσεων

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον Σου και ευ
 γη σον την κληρο νο μι αν σου νι κα τας Βα
 σι λευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρου με νος
 και τον σον φυ λα αττων δι α του Σταυ ρου σου
 πο λι ι τε ε ευ μα

Εἰς τὴν ΚΑ'. Ν)βρίου Ἡ ἐν τῷ Ναῶ Εἴσοδος τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος Ἀ Δι. 4)4 μετ' ἐξαιρέσεων

Σ η με ρον της ευ δο κι ας θε ου το προ οι μι
 ον και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη
 ρυ ξις εν να ω του θε ου τρα νως η παρ θε
 νος δει κνυ ται και τον Χρι στον τοις πα σι προ κα τα γ γε

λε ται ⁶ αυ τη και η μεις με γα λο φωνως βο η σω
 μεν ^Δ Χαι ρε της οι κο νο μι ας του κτιστου η εκ πλη
 ρω σις

Εἰς τὴν 25 Ν)βρίου Τῆς Ἀγ. Μεγ. καὶ Πανσόφου Αἰκατερίνης

Ἀπολυτίκιον. Ὦχος λ̣ ᾠ̣ Κε ̣

Τ ην πα νευ φημον νυμφην Χρι στου υ μνη σω μεν ³ ⁶ ⁹
 Αι κα τε ρι ναν την θει αν και πο λι ου χον Σι να ⁹ ⁶ ⁹
 την βο η θει αν η μων και αν τι λη ψιν ⁹ ⁶ ⁹ ο τε ε
 φη μω σε λαμ πρως ⁹ ⁶ ⁹ τους κομ ψους των α σε βωντου
 πνε ε ευ μα τος τη δυ να α μει ⁹ ⁶ ⁹ και ως μαρ
 τυς Κυ ρι ου στε φθει ει σα αι τει ται πα σι το με
 γα ε ε λε ε ε ος

Εἰς τὴν Δ'. Δ)βρίου Τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας

Ὦχος λ̣ ᾠ̣ Δι ̣

Β αρ βα ραν την α γι α αν τι ι μη σω ω μεν ⁹ ⁶ ⁹ εχ

θρου γαρ τας πα γι δας συ υ νε τρι ι ψε ⁹ ⁶ ⁹ και ως
 στρου θι ον ερ ρυ σθη εξ αυ των ⁹ ⁶ ⁹ βο η θει ακαι ο
 πλου του Σταυ ρου η η παν σε ε μνος

Τῇ ΣΤ' Δεκεμβρίου Ἀγίου Νικολάου.

Ὦχος λ̣ ᾠ̣ Δι. 4)4 μετ' ἐξαιρέσεων.

Κ α νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος ⁶ ⁹ ⁶
 εγ κρα τει ας δι δα σκα λον α νε δει ξε σε τη
 ποι οιμνη σου ⁹ ⁶ ⁹ η των πραγ μα των α λη θει α ⁶ ⁹ ⁶
 δι α του το ε κτη σω τη τα πει νω ω ω σει ⁹ ⁶ ⁹ τα
 υ ψη λα ⁹ ⁶ ⁹ τη πτω χει α τα πλουσι α ⁶ ⁹ ⁶ πα τερ
 ι ε ραρ χα Νι κο λα ε ⁹ ⁶ ⁹ πρε σβευ ε Χριστω τω θε
 ω ⁹ ⁶ ⁹ σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Εἰς τὴν ΙΒ' Δεκεμβρίου. Τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος.

Ἀπολυτίκιον. Ὦχος ᾠ̣ Πα̣.

Τ ης συ νο δου της πρωτης α νε δει χθης υ περ μα

χος Δ και θαυ μα του ρος θε ο φο ο ρε Σ πυ ρι ι δων πα
 τηρ η μων π δι ο νε κρα Σ εν τα φω προ σφω
 νεις Δ και ο φιν εις χρυ σουν με τε βα λες π και εν
 τω μελ πειν τας α γι ας σου ευ χας Δ αγ γε λους
 ε ε σχες συλλει του ρ γου ουν τας Σ οι ι ε ρω τα τε π
 Δο ο ξα τω σε δο ξα σαν τι Δ Δο ο ξα των Σ ε
 ε στε φα νω σαν τι Δ Δο ξα τω ε νε ρ γουν τι δι α
 Σου π πα σιν ι α α μα α α τα

Τῇ 17ῃ Δεκεμβρίου Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης.

Ἦχος Δ Πα.

Τ ης Ζα κυνθου τον γονον και Αι γι νης τον προ ε
 δρον Δ τον φρου ρον μο νης των Σ τρο φα α δω ων Δι
 ο νυ σιον π α παν τες τι μη σω μεν συμ φων ως οι
 πι στοι Δ βο ων τες προς αυ τον ει λικρινως π Σαις λι

ταις τους των Σ ην μνη ημην ε πι τε λουντας Δ Σ ωσον και
 βο ωντας Σ οι π Δο ο ξα τω σε δο ξα σαν τι Χρι στω Δ
 Δο ο ξα τω σε ε θαυ μα στω σαν τι Δ δο ξα τω δω
 ρη σα με νω σε η μιν π πρε σβυν α κοι οι μη η η
 τον

Τῇ 23ῃ Ἀπριλίου Ἀγίου Γεωργίου

Ἦχος Δ Δι.

Ω ς των αιχ μα λω των ε λευ θε ρω της Δ και των
 πτω χων υ πε ρα σπισ της α σθε νου των ι α τρος Δ
 βα σι λε ων υ περ μα χος Σ τρο παι ο φο ρε με
 γα λο μαρ τυς Γε ωρ γι ε Σ πρε σβευ ε Χ ρι στω τω
 θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Τῇ 21ῃ Μαΐου τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ἦχος Δ Δι.

Τ ου Σταυ ρου σου τον τυ πον εν ου ρα νω θε

α σα με νος και ως ο Παυλος την κλησιν ουκ εξ αν
 θρωπων δεξαμε νος ο εν Βασι λεουσιν α πο
 στο λος σου κυ υρι ε Βασι λεουσιν πο λιν τη χει
 ρι σου πα ρε θε το ην πε ρι σω ζε δι α παν
 τος εν ει ρη η νη πρε σβειαις της Θε ο το κου
 μο νε φι λανθρωπε

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Λαζάρου.

Ἦχος ᾠ Πα.

Τ ην κοι νην α να στα σιν προ του Σου πα θους πιστου
 με νος εκ νε κρων η γειρας τον Λα ζα ρον Χριστε ε ο
 θε ος ο θεν και η μει εις ως οι παι αι δεσ
 τα της νι κης Συ υμ βο λα φε ροντες Σοι τω νι
 κη τη του θα να α του βο ω μεν ω σα να α εν
 τοις υ ψι ιστοις ευ λο γη με νος ο ερ χο

μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀναλήψεως.

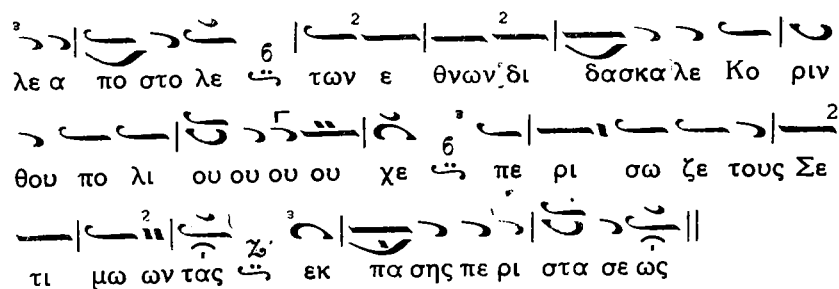
Ἦχος ᾠ Δι.

Α νε λη φθης εν δο ξη Χρι στε ο θε ος η μων
 χα ρο ποι η σας τους μα θη τας τη επ αγ γε
 λι α του α γι ου πνε ευ ματος βε βαι ω θεν
 των αυ των δια της ευ λο γι ιας ο τι συ ει
 ουι ο ος του Θε ου ο λυ τρω της του κο ο ο
 σμουου

Τῇ 29ῇ Ἰουνίου Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

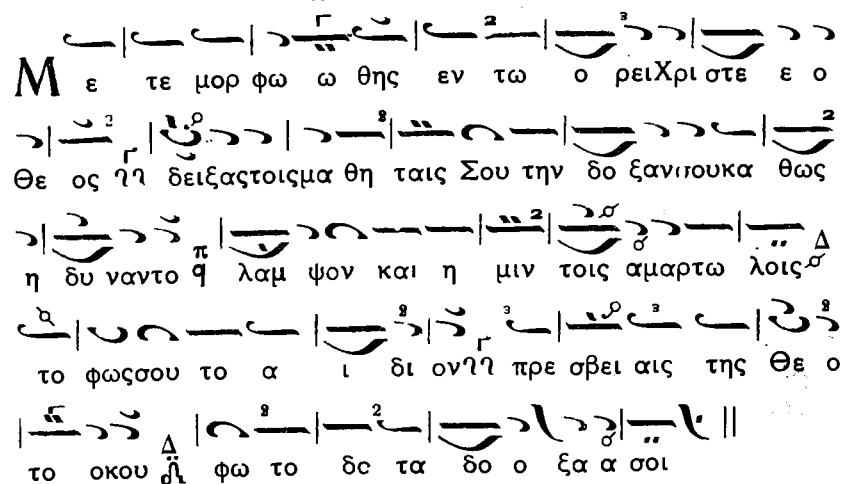
Ἦχος ᾠ Δι.

Σ κευ ος εκ λο γης του Σω τη ρος γε γονας κιν δυ
 νοις εν θα λα αση κιν δυ νοις εν δι ω γμοις κη ρυ γ
 μα τι ε φω τι σας τα ε ε ε ε θνη και Α θη
 ναι οις ε δει ξας τον α γνω στον θε ον Παυ

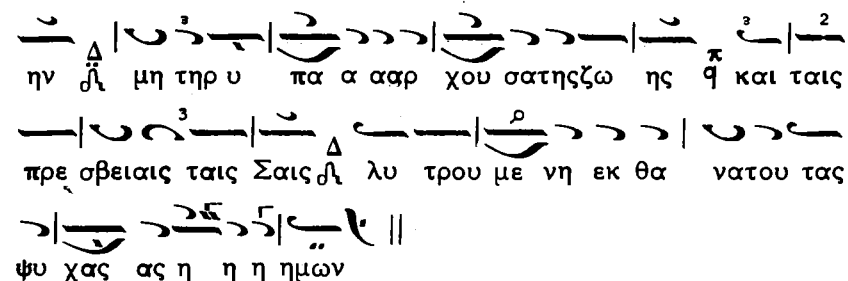
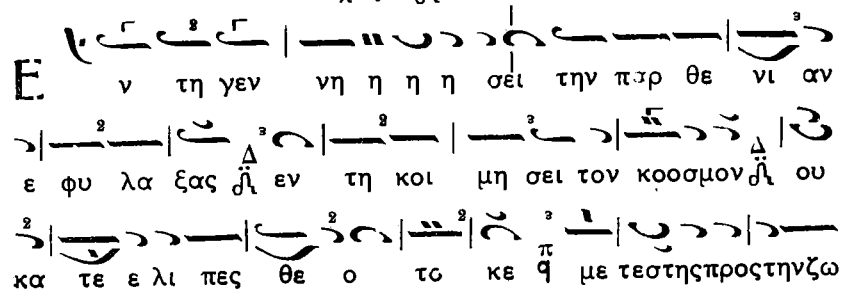
Τῇ 6ῃ Αὐγούστου Τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἦχος Γα. γγ.

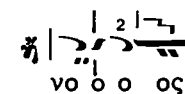
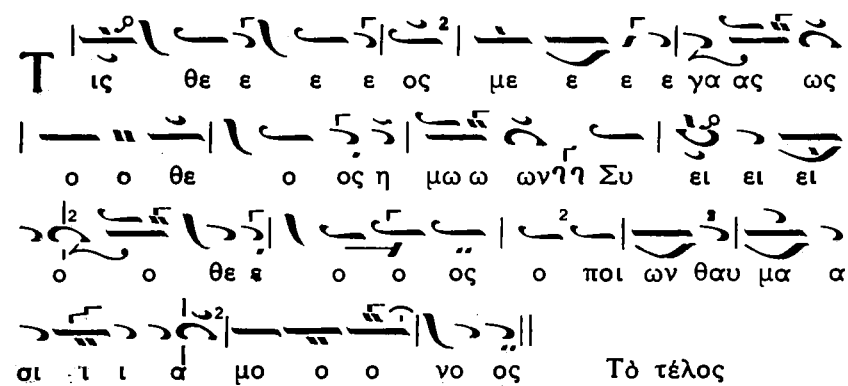
Τῇ 1ῃ Αὐγούστου ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου

Ἦχος Πα. π.

Προκείμενον Δεσποτικῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Γα. γγ.

ΠΑΤΡΑΙ ΤΗ 23—11—1957.

Κ. Ι. ΠΑΝΑΣ.

Καθηγ. Βυζ. Μουσικῆς ἐν τῇ Ἀρσακείῳ
 Παιδαγωγικῇ Ἀκαδημίᾳ Πατρῶν.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

	Σελίς
Ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου	Ἀπὸ Α—Θ
ΚΑΝΩΝ τοῦ Ἀκαθίστου (Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...)	1—25
Τῇ Ὑπερμάχῳ ἀργῶς. Μέλος ἀρχαῖον	26—31
Τῇ Ὑπερμάχῳ ἀργῶς κατὰ τὴν γραφὴν τῆς ἐξαγγελίας τοῦ ἐκδότου Κ. Ι. ΠΑΝΑ	21—36
Τῇ Ὑπερμάχῳ Σύντομον διχορον ὑπὸ Γ. Ραιδεστηνοῦ	36—38
» » » » Κ. Ι. ΠΑΝΑ	38—39

ΕΠΩΔΟΙ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ

«Χαῖρε Νύμφη» καὶ Ἀλληλούϊα»	40—61
Μετὰ τοὺς Οἴκους Διαβάσματα.	62
Ἄσπιλε ἀμόλυντε.....	63—64
ΤΗΝ ΩΡΑΙΟΤΗΤΑ παρὰ Χουρμουζίου	65—66
» » Κ. Ι. ΠΑΝΑ	67—68
Θεωρητικαὶ ἐπεξηγήσεις καὶ καταγραφὴ τῶν φθορικῶν κλιμάκων.	69—75
Κύριε τῶν Δυνάμεων...	75
Κατευθυνθῆτω ἡ προσευχή μου...	76
Πάντων προστατεύεις... εἰς τοὺς Κατανυκτικούς ἐσπερινούς.	76—77

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Τῇ Ε' Παρασκευῇ ὁ Ἀκάθιστος μετ' Ἀποδείπνου καὶ Ὁρθροῦ Διαβάσματα.	Ἀπὸ 78—86
Θεὸς Κύριος... μετὰ τῶν Στίχων.	87
Τὸ Προσταχθὲν μυστικῶς... ἀργῶς Μέλος ἀρχαῖον	88—90
» » σύντομον κατὰ τὴν γραφὴν Κ. Ι. ΠΑΝΑ	90—91
Τὸ Κάθισμα κατὰ τὴν γραφὴν Κ. Ι. ΠΑΝΑ	91—92
Τὸ αὐτὸ Κάθισμα εἰς ἥχον πρῶτον ὑπὸ Κ. Ι. ΠΑΝΑ	92—93
Ἀρχὴ τῶν Τετραφθίων...	93—105
Ἐξαποστειλάριον	105

Σελίς

Πᾶσα πνοὴ καὶ στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν..	Ἀπὸ 105—107
Δοξαστικὸν «Δόξα καὶ νῦν...»	107—109
Δοξολογία	109—114
Τῇ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν «Δόξα τῶν Αἰνῶν.	115—117
Τῇ Κυριακῇ τῶν Βατῶν «Δόξα» τῶν Αἰνῶν.	117—120

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἀκολουθία ἐπὶ τῇ Ἐνάρξει καὶ λήξει τῶν μαθημάτων.	122—131
Τὰ ὁκτὼ Ἀναστάσιμα Ἀπολυτίκια	131—136
Τὰ Ἀπολυτίκια τῶν σπουδαιότερων ἑορτῶν.	136—145

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΥΠΟ ΕΚΔΟΣΙΝ

1) «ΜΕΘΟΔΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ».

Ἦτοι πλήρες θεωρητικόν, μὲ νέα προκαταρκτικά ρυθμικά γυμνάσματα πλήρες καὶ τὰς μάλλον εὐχρηστούς ἐκκλησιαστικὰς μελωδίας πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν Ἦχων.

2) ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ. (Βαπτίσματος, Γάμου καὶ Νεκρώσιμου,) μετὰ τῆς τυπικῆς διατάξεως.

3) ΔΟΞΑΣΤΑΡΙΟΝ ΕΝΙΑΥΤΟΥ, ΤΡΙΩΔΙΟΥ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ. Διακρινόμενον διὰ τὴν ὀρθὴν γραφὴν καὶ διὰ τὴν τοῦ ρυθμοῦ ἀκρίβειαν, ἔτι δὲ καὶ διὰ τὴν ἐξοχὸν παραστατικότητα τῶν ἐννοιῶν τῶν δοξαστικῶν.

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ
Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΤΡΑΙ
11. ΝΟΒΕΜΒΡΙΟΥ

Αριθμ. ΤΟΒ'
-Ε-

1. Jan. 2011

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ Βουλόμενοι νὰ προμηθευθῶσιν τὸ παρὸν βιβλίον, ἀποταθήτωσαν κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν ἐκδότην, εἰς τὴν κάτωθι διεύθυνσιν.

Κ. Ι. ΠΑΝΑΝ

Καθηγητὴν Βυζαντινῆς μουσικῆς.
Παιδαγ. Ἀκαδημίας Πατρῶν
ΠΑΤΡΑΙ